

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/423

z dnia 9 marca 2017 r.

nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanych przez Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd i Dongguan Texas Shoes Limited Co., wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), w szczególności jego art. 266,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 14 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W dniu 23 marca 2006 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 553/2006⁽²⁾ nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami („obuwie”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Wietnamu („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”).
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami, pochodzących z Wietnamu i ChRL, wynoszące 9,7–16,5 %, na okres dwóch lat („rozporządzenie (WE) nr 1472/2006” lub „sporne rozporządzenie”).
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 388/2008⁽⁴⁾ Rada rozszerzyła ostateczne środki antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z ChRL na przywóz ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozpoczętego w dniu 3 października 2008 r.⁽⁵⁾ Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1294/2009⁽⁶⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków antydumpingowych o 15 miesięcy, tj. do dnia 31 marca 2011 r., kiedy to nastąpiło wygaśnięcie środków („rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009”).
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd i Risen Footwear (HK) Co. Ltd, a także Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („wnioskodawcy”) zaskarżyli sporne rozporządzenie do Sądu Pierwszej Instancji (obecnie: Sąd). Wyrokami z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie T-401/06 Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie oraz z dnia 4 marca 2010 r. w sprawach połączonych T-407/06 i T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes i Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie Sąd odrzucił te zaskarżenia.
- (6) Wnioskodawcy odwołali się od tych wyroków. Wyrokami z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie oraz z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10 P Zhejiang Aokang Shoes przeciwko Radzie („wyroki w sprawach Brosmann i Aokang”) Trybunał Sprawiedliwości unieważnił te wyroki. Trybunał uznał, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim twierdził, że Komisja nie ma obowiązku rozpatrywać wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego złożonych przez przedsiębiorców nieujętych w próbie (pkt 36 wyroku w sprawie C-249/10 P oraz pkt 29 i 32 wyroku w sprawie C-247/10 P).

- (7) Trybunał Sprawiedliwości wydał następnie swój wyrok w tej sprawie. Trybunał uznał, że Komisja powinna była zbadać przedstawione jej uzasadnione wnioski złożone przez strony wnoszące odwołanie na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego celem uzyskania MET w ramach postępowania antydumpingowego, [o którym] mowa w spornym rozporządzeniu. Następnie należy stwierdzić, iż nie jest wykluczone, że takie badanie doprowadziłoby do nałożenia na nie ostatecznego cła antydumpingowego w stawce innej niż mająca do nich zastosowanie na mocy art. 1 ust. 3 spornego rozporządzenia, która wynosi 16,5 %. Z tego ostatniego przepisu wynika bowiem, że na jedyne przedsiębiorce chińskiego ujętego w próbie, który uzyskał MET, zostało nałożone ostateczne cło antydumpingowe w stawce 9,7 %. Tymczasem zgodnie z pkt 38 niniejszego wyroku, gdyby Komisja stwierdziła, że warunki gospodarki rynkowej przeważały także w odniesieniu do wnoszących odwołanie, należałoby ich również objąć – w przypadku niemożności obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu – tą samą stawką (pkt 42 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 36 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (8) W związku z tym Trybunał stwierdził nieważność spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim odnosi się ono do wnioskodawców.
- (9) W październiku 2013 r. Komisja w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (?) ogłosiła, iż postanowiła wznowić postępowanie antydumpingowe na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem, oraz zbadać, czy w okresie od 1 kwietnia 2004 r. do 31 marca 2005 r. w odniesieniu do wnioskodawców panowały warunki gospodarki rynkowej. W zawiadomieniu tym zwrócono się do zainteresowanych stron o przedstawienie swoich uwag.
- (10) W marcu 2014 r. Rada, decyzją wykonawczą 2014/149/UE⁽⁸⁾, odrzuciła wniosek Komisji w sprawie przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd i zakończyła postępowania odnoszące się do tych producentów. Rada uznała, że importerzy, którzy nabyli obuwie od wspomnianych producentów eksportujących i którym odnośne cła zostały zwrócone przez właściwe organy krajowe na podstawie art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/1992⁽⁹⁾ („Wspólnotowy kodeks celny”), posiadali uzasadnione oczekiwania na podstawie art. 1 ust. 4 zaskarżonego rozporządzenia, na mocy którego przepisy Wspólnotowego kodeksu celnego, a w szczególności jego art. 221, miały zastosowanie do poboru ceł.
- (11) Trzech importerów produktu objętego postępowaniem, C&J Clark International Ltd („Clark”), Puma SE („Puma”) i Timberland Europe B.V. („Timberland”) („importerzy objęci postępowaniem”) zakwestionowało środki antydumpingowe względem przywozu niektórych rodzajów obuwia z Chin i Wietnamu, powołując się na orzecznictwo przywołane w motywach 5–7 przed właściwymi sądami krajowymi, które skierowały sprawy do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- (12) W dniu 4 lutego 2016 r. w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE⁽¹⁰⁾ Trybunał Sprawiedliwości uznał rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009 za nieważne w zakresie, w jakim Komisja Europejska nie zbadała wniosków dotyczących MET i indywidualnego traktowania („IT”) przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą („wyroki”), wbrew wymogom ustanowionym w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96⁽¹¹⁾.
- (13) Odnosnie do sprawy C-571/14, Timberland Europe, Trybunał Sprawiedliwości w dniu 11 kwietnia 2016 r. podjął decyzję o wykreśleniu sprawy z rejestru na wniosek sądu krajowego.
- (14) Artykuł 266 TFUE zobowiązuje instytucje do podjęcia niezbędnych działań zapewniających zgodność z wyrokami Trybunału. W przypadku stwierdzenia nieważności aktu przyjętego przez instytucje w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak antydumping, zgodność z wyrokiem Trybunału oznacza zastąpienie unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowana zostanie niezgodność z prawem wskazana przez Trybunał⁽¹²⁾.
- (15) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od etapu, na którym pojawiła się niezgodność z prawem⁽¹³⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antydumpingowego. W sytuacji, w której stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie antydumpingowe jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie antydumpingowe zniknął z unijnego porządku prawnego⁽¹⁴⁾, z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania.

- (16) Pomijając fakt, że instytucje nie zbadały wniosków o MET lub IT przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą, wszystkie pozostałe ustalenia zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1472/2006 i rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1294/2009 zachowują ważność.
- (17) W omawianym przypadku niezgodność z prawem pojawiła się po wszczęciu postępowania. Komisja postanowiła zatem wznowić obecne postępowanie antydumpingowe, które nadal było otwarte po wydaniu wyroków dokładnie na etapie pojawienia się niezgodności z prawem, i zbadać, czy w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r., tj. w trakcie okresu objętego dochodzeniem („okres objęty dochodzeniem”), panowały warunki gospodarki rynkowej. Komisja zbadała również, czy w danym przypadku producenci eksportujący objęci postępowaniem kwalifikowali się do objęcia IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽¹⁵⁾ („rozporządzenie podstawowe przed wprowadzeniem do niego zmian”)⁽¹⁶⁾.
- (18) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1395⁽¹⁷⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Clark i Puma przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez trzynastu chińskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET lub IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (19) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1647⁽¹⁸⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Clark, Puma i Timberland przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez niektórych wietnamskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET i IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (20) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1731⁽¹⁹⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Puma i Timberland przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez General Footwear Ltd oraz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa Diamond Vietnam Co. Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd („Ty Hung Co. Ltd”), które złożyły wnioski o MET i IT, ale nie zostały objęte próbą.
- (21) Ważność rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647 i (UE) 2016/1731 została zakwestionowana przez przedsiębiorstwa Puma i Timberland przed Sądem w sprawach T-781/16 Puma i in. przeciwko Komisji i T-782/16 Timberland Europe przeciwko Komisji. Ponadto ważność rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1395 została również zakwestionowana w Sądzie przez przedsiębiorstwo Clark w sprawach T-790/16 C & J Clark International przeciwko Komisji i T-861/16 C & J Clark International przeciwko Komisji.
- (22) W związku z wykonaniem wyroku w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE, wspomnianego powyżej w motywie 12, Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223⁽²⁰⁾. W art. 1 tego rozporządzenia Komisja zwróciła się do krajowych organów celnych o przekazanie wszystkich wniosków o zwrot zapłaconych ostatecznych ceł antydumpingowych za przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu złożonych przez importerów na podstawie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego i w oparciu o fakt, że producenci eksportujący nieobjęci próbą złożyli wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia, które doprowadziło do nałożenia ostatecznych środków rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 („dochodzenie pierwotne”). Komisja oceni odnośne wnioski o MET lub IT oraz ponownie nałoży odpowiednie stawki cła. Na tej podstawie krajowe organy celne powinny podjąć decyzję w sprawie wniosku o zwrot lub umorzenie ceł antydumpingowych.
- (23) Okres obowiązywania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2016/223 jest przedmiotem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez Finanzgericht Düsseldorf w dniu 9 maja 2016 r. (sprawa C-256/16 Deichmann). Wspomniany wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym został złożony w kontekście sporu między niemieckim importerem obuwia Deichmann i właściwym krajowym organem celnym Hauptzollamt Duisburg. Spór dotyczy zwrotu ceł antydumpingowych uiszczonych przez Deichmann SE za przywóz obuwia od, między innymi, chińskiego dostawcy Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, który złożył wniosek o przyznanie MET i IT, ale nie został objęty próbą. Drugi wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie ważności rozporządzenia (UE) 2016/223 został złożony przez UK First-tier Tribunal (Tax Chamber) w dniu 28 listopada 2016 r. (sprawa C-612/16 C & J Clark International).

- (24) Ponadto, w następstwie powiadomienia przez francuskie organy celne zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, Komisja dokonała analizy wniosków o MET lub IT trzech chińskich producentów eksportujących, Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd, Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd
- (25) W wyniku powyższych działań Komisja ponownie nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2257⁽²¹⁾, ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z ChRL i wyprodukowanych przez trzech producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET i IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (26) W dniu 12 lipca 2016 r., zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, organy celne Zjednoczonego Królestwa powiadomiły Komisję o wnioskach o zwrot przedłożonych przez importerów w Unii oraz przekazały dokumenty potwierdzające.
- (27) W dniu 13 lipca 2016 r., zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, organy celne Belgii powiadomiły Komisję o wnioskach o zwrot przedłożonych przez importerów w Unii oraz przekazały dokumenty potwierdzające.
- (28) W dniu 26 lipca 2016 r., zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, organy celne Szwecji powiadomiły Komisję o wnioskach o zwrot przedłożonych przez importerów w Unii oraz przekazały dokumenty potwierdzające.
- (29) W powiadomieniach tych, które są przedmiotem niniejszego rozporządzenia, wymieniono w sumie dwieście czterdzieści sześć przedsiębiorstw jako dostawców obuwia z Chin i Wietnamu.
- (30) W przypadku wielu z tych przedsiębiorstw (stu sześćdziesięciu ośmiu – wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia) Komisja nie posiada dowodów na to, że złożyły one wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia pierwotnego. Wśród nich znalazły się również przedsiębiorstwa, które nie są objęte dochodzeniem, ponieważ nie miały np. siedziby w Chinach lub Wietnamie albo były to przedsiębiorstwa handlowe lub jedynie przetwarzające, którym w żadnym wypadku nie przysługiwał indywidualny margines dumpingu. Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku III również nie były w stanie wykazać, że są powiązane z jakimś chińskim lub wietnamskim producentem eksportującym, który złożył wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym. Jednakże jak wspomniano w motywie 79 poniżej, Komisja uznaje, że nie wszyscy importerzy, którzy nabywali obuwie od tych przedsiębiorstw handlowych mogli mieć świadomość konieczności powiadomienia Komisji o nazwie producentów eksportujących, od których wspomniane przedsiębiorstwa handlowe nabywały obuwie. W motywie 79 wyjaśnione jest również bardziej szczegółowo, dlaczego Komisja – na tej podstawie – postanowiła zawiesić badanie przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III.
- (31) Z pozostałych przedsiębiorstw, dwadzieścia zostało już ocenionych indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw wytypowanych do próby chińskich lub wietnamskich producentów eksportujących w dochodzeniu pierwotnym (wymienione w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia). Ponieważ żadnemu z tych przedsiębiorstw nie przyznano indywidualnej stawki cła, cło w wysokości 16,5 % w przypadku Chin lub 10 % w przypadku Wietnamu jest odpowiednio stosowane względem przywozu obuwia pochodzącego z tych przedsiębiorstw. Orzeczenie, o którym mowa w motywie 12, nie miało wpływu na powyższe stawki.
- (32) Spośród pozostałych przedsiębiorstw trzydzieści jeden (wymienionych w załączniku V do niniejszego rozporządzenia) zostało już ocenionych indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw w kontekście wykonania orzeczenia, o którym mowa w motywie 12; a mianowicie w decyzji wykonawczej 2014/149/UE lub w rozporządzeniach wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257. Oceny te objęły również osiem przedsiębiorstw, które zostały zgłoszone Komisji i ich tożsamość została ustalona po ujawnieniu ustaleń w oparciu o uwagi otrzymane od Federacji Europejskiej Branży Sprzętu Sportowego („FESI”) i EBFC, jako powiązanych z jednym z przedsiębiorstw lub jedną z grup przedsiębiorstw, które zostały już uprzednio ocenione w jednym z ww. rozporządzeń.
- (33) Przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw ocenione w decyzji wykonawczej 2014/149/UE nie były objęte jakimkolwiek ponownym nałożeniem cła antydumpingowego, jak wspomniano w motywie 10, ze względu na to, że miał już miejsce zwrot należności celnych tym przedsiębiorstwom, co usprawiedliwiało ich uzasadnione oczekiwania, że ponowne nałożenie nie będzie miało miejsca. Z drugiej strony nie należy przyznać zwrotu należności celnych importerom unijnym powiązanym z przedsiębiorstwami lub grupami przedsiębiorstw ocenionymi odpowiednio w rozporządzeniach wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257. Powodem tego jest fakt, że importerzy ci znajdują się w innej sytuacji prawnej niż ci, którzy zostali poddani ocenie w decyzji wykonawczej 2014/149/UE, nie mogli więc mieć uzasadnionych oczekiwań.

- (34) Po ujawnieniu ustaleń, w ramach uwag przedstawionych przez FESI i EBFC, jeden z chińskich producentów eksportujących, który został zgłoszony Komisji, zidentyfikowany został jako przedsiębiorstwo, które przedłożyło formularz wniosku o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostało objęte próbą ani ocenione w ramach poprzednich aktów wykonawczych, o których mowa w motywach 18–20 i 25. Te same strony zidentyfikowały również cztery inne przedsiębiorstwa zgłoszone Komisji, które powiązane były z chińskimi lub wietnamskimi producentami eksportującymi, którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostali objęci próbą i nie zostali ocenieni w poprzednich aktach wykonawczych, o których mowa w motywach 18–20 i 25. W sumie jest więc pięć przedsiębiorstw (wymienionych w załączniku VI), których wnioski o MET lub IT, lub wnioski złożone przez ich przedsiębiorstwa powiązane, powinny zostać poddane ocenie. Oceny te nie mogą zostać zakończone w ramach czasowych bieżącego postępowania wykonawczego i będą w związku z tym objęte późniejszym postępowaniem wykonawczym. Zwrot kosztów dla importerów unijnych nabywających od tych przedsiębiorstw (wymienionych w załączniku VI) należy zatem czasowo zawiesić w oczekiwaniu na wyniki oceny wniosków o MET lub IT odpowiednich dostawców w Chinach lub Wietnamie.
- (35) Ponadto, po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, te same strony twierdziły, że sześć przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III było powiązanych z przedsiębiorstwem lub grupą przedsiębiorstw, które zostały już ocenione w poprzednim postępowaniu i powinny one zostać za takie uznane. Jednakże dowody zawarte w aktach sprawy nie potwierdzają tego twierdzenia, które w każdym razie nie jest poparte żadnymi dowodami. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (36) Pozostałe dziewiętnaście przedsiębiorstw było chińskimi lub wietnamskimi producentami eksportującymi, którzy nie zostali objęci próbą w pierwotnym dochodzeniu i przedłożyli formularz wniosku o MET lub IT. Komisja oceniła zatem wnioski o MET lub IT złożone przez te przedsiębiorstwa. Ocena ta objęła również dwie spółki, które zostały zgłoszone Komisji i zostały zidentyfikowane po ujawnieniu ostatecznych ustaleń na podstawie uwag zgłoszonych przez FESI i EBFC jako powiązane z poddawany obecnie ocenie chińskim producentem eksportującym.
- (37) Podsumowując, w niniejszym rozporządzeniu, Komisja dokonała oceny wniosków o MET lub IT następujących podmiotów: Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd oraz Dongguan Texas Shoes Limited Co.

B. WYKONANIE WYROKU TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH POŁĄCZONYCH C-659/13 I C-34/14 W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU Z CHIN

- (38) Komisja ma możliwość skorygowania tych aspektów spornego rozporządzenia, które doprowadziły do jego unieważnienia, pozostawiając niezmiennymi te części oceny, na które wyrok nie ma wpływu ⁽²²⁾.
- (39) Niniejsze rozporządzenie ma na celu skorygowanie aspektów spornego rozporządzenia, co do których stwierdzono niezgodność z rozporządzeniem podstawowym i które w konsekwencji doprowadziły do stwierdzenia nieważności w odniesieniu do producentów eksportujących wymienionych w motywie 37.
- (40) Wszelkie pozostałe ustalenia poczynione w spornym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1294/2009, które nie zostały unieważnione przez Trybunał, zachowują ważność i zostają niniejszym włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (41) W związku z powyższym treść kolejnych motywów zostaje ograniczona do zakresu nowej oceny niezbędnej w celu zapewnienia zgodności z wyrokami Trybunału.
- (42) Komisja zbadała, czy MET i IT miały zastosowanie w odniesieniu do producentów eksportujących, o których mowa w motywie 37 („producenci eksportujący objęci postępowaniem”), którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT na okres objęty dochodzeniem. Celem tego badania jest ustalenie, w jakim stopniu importerzy objęci postępowaniem są uprawnieni do otrzymania zwrotu uiszczonych cła antydumpingowego w związku z cłami antydumpingowymi uiszczonymi w odniesieniu do przywozu pochodzącego od tych dostawców.
- (43) Jeżeli badanie wykaże, że producentom eksportującym, których wywóz objęty był cłem antydumpingowym uiszczonym przez importerów objętych postępowaniem, należało przyznać MET, takiemu producentowi eksportującemu należałoby przyznać indywidualną stawkę celną, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między zapłaconą stawką celną a indywidualną stawką celną, tj. w przypadku przywozu z Chin,

różnicą między stawką wynoszącą 16,5 %, a stawką cła nałożoną na jedyne przedsiębiorstwo eksportujące objęte próbą, któremu przyznano MET, tj. 9,7 %; w przypadku przywozu z Wietnamu, byłaby to różnica między stawką wynoszącą 10 % oraz indywidualną stawką celną obliczoną dla producenta eksportującego, jeżeli taki istnieje.

- (44) Jeżeli badanie wykaże, że producentowi eksportującemu, któremu odmówiono MET, należało przyznać IT, takiemu producentowi eksportującemu należałoby przyznać indywidualną stawkę celną, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między zapłaconą stawką celną, tj. 16,5 % w przypadku przywozu z Chin i 10 % w przypadku przywozu z Wietnamu, a ewentualnym indywidualnym cłem obliczonym dla danego producenta eksportującego.
- (45) I odwrotnie, jeżeli analiza takich wniosków o MET i IT wykaże, że należy je odrzucić, przyznanie prawa do zwrotu ceł antydumpingowych nie będzie możliwe.
- (46) Jak wyjaśniono w motywie 12, Trybunał Sprawiedliwości unieważnił sporne rozporządzenie oraz rozporządzenie (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do wywozu niektórych rodzajów obuwia wyprodukowanych przez niektórych chińskich i wietnamskich producentów eksportujących w zakresie, w jakim Komisja nie zbadała wniosków o MET lub IT przedłożonych przez tych producentów eksportujących.
- (47) Z tego względu Komisja zbadała wnioski o MET i IT złożone przez producentów eksportujących objętych postępowaniem w celu ustalenia stawki celnej mającej zastosowanie do ich wywozu. W badaniu wykazano, że przedstawione informacje nie wykazały, że producenci eksportujący objęci postępowaniem działali w warunkach gospodarki rynkowej lub że kwalifikowali się oni do objęcia indywidualnym traktowaniem (zob. motywy 48 i następane w celu zapoznania się ze szczegółowymi wyjaśnieniami).

1. Ocena wniosków o MET

- (48) Koniecznie należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o MET na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Instytucje UE nie są tym samym obciążone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie zadaniem instytucji UE jest natomiast dokonanie oceny, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że spełniono kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego konieczne do przyznania producentowi MET, a zadaniem sądownictwa UE jest kontrola, czy ocena ta nie jest obciążona oczywistym błędem (pkt 32 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 24 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (49) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, aby producent eksportujący mógł uzyskać MET, musi on spełnić wszystkie pięć kryteriów wymienionych w przedmiotowym artykule. Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o MET.
- (50) Żaden z producentów eksportujących objętych postępowaniem nie był w stanie wykazać, że spełnia kryterium 1 (decyzje gospodarcze). Dokładniej rzecz ujmując, Komisja stwierdziła, że większość producentów eksportujących objętych postępowaniem (przedsiębiorstwa 7, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25) ⁽²³⁾, nie mogła w sposób swobodny ustalać wielkości sprzedaży krajowej ani eksportowej. W tym względzie Komisja ustaliła, że istniały ograniczenia w zakresie produkcji lub ograniczenia wielkości sprzedaży na poszczególnych rynkach (krajowych i eksportowych). Ponadto niektórzy z producentów eksportujących objętych postępowaniem (przedsiębiorstwa 8, 9, 10, 15) nie dostarczyli istotnych i kompletnych informacji (np. dowodów dotyczących struktury i kapitału spółki, dowodów lub wyjaśnień dotyczących podejmowania decyzji) mających na celu wykazanie, że ich decyzje gospodarcze były podejmowane zgodnie z sygnałami płynącymi z rynku, bez istotnej ingerencji państwa.
- (51) W odniesieniu do kryterium 2 (rachunkowość), przedsiębiorstwa 8, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 24 i 25 nie wykazały ponadto, że posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. W szczególności ocena wniosków o MET wykazała, iż przedsiębiorstwa te nie przedstawiły Komisji sprawozdania/opinii niezależnego biegłego rewidenta lub ich sprawozdania finansowe nie zostały poddane audytowi lub nie posiadały not wyjaśniających w odniesieniu do szeregu pozycji w bilansie i w rachunku zysków i strat.

- (52) Co się tyczy kryterium 3 (aktywa i „przeniesienia”), przedsiębiorstwa 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23 i 25 nie wykazały, iż nie występują zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. W szczególności przedsiębiorstwa te nie dostarczyły istotnych i pełnych informacji, między innymi, na temat aktywów będących własnością spółki oraz zasad i wartości praw do użytkowania gruntów.
- (53) Wreszcie, i z uwagi na powody wskazane w motywie 49, Komisja nie oceniła kryteriów 4 (prawo upadłościowe i prawo własności) i 5 (przeliczanie kursów walutowych) dla żadnego z producentów eksportujących objętych postępowaniem. Komisja poinformowała producentów eksportujących objętych postępowaniem o wynikach ustaleń w sprawie MET i zwróciła się do nich o przedstawienie uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.

2. Ocena wniosków o IT

- (54) Artykuł 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian stanowi, że w przypadkach, gdy mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia, należy jednak ustalić indywidualne stawki celne dla eksporterów, którzy są w stanie wykazać spełnienie wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian.
- (55) Jak wspomniano w motywie 48, należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o IT na podstawie art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian. W tym celu w art. 9 ust. 5 akapit pierwszy przewidziano, że złożony wniosek musi zostać odpowiednio uzasadniony. Instytucje UE nie są tym samym obciążone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem instytucji unijnych jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą są spełnione, by móc przyznać temu producentowi IT.
- (56) Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą, by otrzymać IT, eksporterzy powinni wykazać, na podstawie właściwie uzasadnionego wniosku, że spełnili wszystkie pięć kryteriów wymienionych w tym artykule. Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o IT.
- (57) Te pięć kryteriów stanowi, co następuje:
- 1) w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub spółek „joint venture” eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;
 - 2) ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
 - 3) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych. urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub należy wykazać, że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa;
 - 4) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym; oraz
 - 5) interwencja państwa nie pozwala na obejście środków, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (58) Wszystkich dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem, którzy wystąpili o MET, wystąpiło również z wnioskiem o przyznanie IT w przypadku nieprzyznania im MET. Z tego względu Komisja zbadała wnioski o IT wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem
- (59) W odniesieniu do kryterium 1 (repatriacja kapitału i zysków), przedsiębiorstwa 9 i 20 nie przedstawiły dowodów mogących wykazać, że dysponowali oni swobodą repatriacji kapitału i zysków, a zatem nie wykazały, że kryterium to zostało spełnione.
- (60) W odniesieniu do kryterium 2 (sprzedaż na eksport i ustalane swobodnie ceny), Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwa 7, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23 i 24 nie udowodniły, że decyzje gospodarcze, takie jak ceny eksportowe oraz ilości towarów na wywóz, jak również warunki sprzedaży, są określane swobodnie w odpowiedzi na sygnały pochodzące z rynku, ponieważ zbadane dowody, takie jak statut spółki lub zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, wskazywały na ograniczenie produkcji i/lub sprzedaży ilości obuwia na niektórych rynkach.

- (61) W odniesieniu do kryterium 3 (przedsiębiorstwo – kluczowe stanowiska kierownicze i udziały – jest wystarczająco niezależne od ingerencji państwa), przedsiębiorstwa 7, 8, 9, 10, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23 i 25 nie przedstawiły informacji niezbędnych do wykazania, że są wystarczająco niezależne od ingerencji państwa. Między innymi, nie przedstawiono żadnych informacji na temat tego, w jaki sposób prawo do użytkowania gruntów przeniesiono na te przedsiębiorstwa i na jakich warunkach.
- (62) Ponadto przedsiębiorstwa 8, 10, 17, 18 i 25 również nie wykazały, że spełniają wymogi kryterium 5 (obejście) ze względu na to, że nie przedstawiono żadnej informacji co do tego, w jaki sposób decyzje były podejmowane w ramach przedsiębiorstwa.
- (63) Wreszcie, i z uwagi na zapisy wskazane w motywie 56, Komisja nie oceniła kryterium 4 (czy przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym) dla żadnego z producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (64) Żaden z dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił warunków określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian i w związku z tym odmówiono przyznania IT wszystkim tym producentom. Komisja poinformowała producentów eksportujących objętych postępowaniem i zwróciła się do nich o przedstawienie uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (65) Rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin i Wietnamu, wynoszące odpowiednio 16,5 % i 10 %, powinno zatem zostać nałożone na wywóz dokonany przez dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem na okres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. Wspomniane rozporządzenie obowiązywało początkowo w okresie od dnia 7 października 2006 r. do dnia 7 października 2008 r. W następstwie wszczęcia przeglądu wygaśnięcia przedłużono ten okres od dnia 30 grudnia 2009 r. do dnia 31 marca 2011 r. Niezgodność z prawem wskazana w wyrokach polega na braku określenia przez instytucje UE, czy produkty wyprodukowane przez producentów eksportujących objętych postępowaniem powinny być objęte cłem rezydualnym czy indywidualną stawką celną. W oparciu o niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał nie istnieje żadna podstawa prawna do całkowitego wyłączenia produktów produkowanych przez producentów eksportujących objętych postępowaniem z obowiązku płacenia jakiegokolwiek cła antydumpingowego. W ramach nowego aktu eliminującego niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał należy zatem dokonać ponownej oceny wyłącznie stosowanej stawki cła antydumpingowego, a nie samych środków.
- (66) Ponieważ uznano, że w stosunku do producentów eksportujących objętych postępowaniem cło rezydualne mające zastosowanie odpowiednio do Chin i Wietnamu należy nałożyć ponownie w stawce o tej samej wysokości, w jakiej pierwotnie nałożono je na mocy spornego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009, wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (WE) nr 388/2008 nie jest konieczne. To ostatnie rozporządzenie nadal obowiązuje.

C. WNIOSKI

- (67) Po uwzględnieniu i analizie przedstawionych uwag uznano, że rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin i Wietnamu, tzn. odpowiednio 16,5 % i 10 %, powinno zostać ponownie nałożone na okres stosowania spornego rozporządzenia.

D. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (68) Poinformowano producentów eksportujących objętych postępowaniem i wszystkie strony, które przedstawiły uwagi, o najważniejszych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić ponowne nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych na wywóz dokonywany przez dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.

E. UWAGI OD ZAINTERESOWANYCH STRON PO UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (69) Po ujawnieniu ustaleń Komisja otrzymała uwagi przedłożone w imieniu (i) Federacji Europejskiej Branży Sprzętu Sportowego („FESI”) i Koalicji na rzecz Markowego Obuwia⁽²⁴⁾ („EBFC”) reprezentującej importerów obuwia w Unii; oraz (ii) Cortina NV („Cortina”) importera obuwia w Unii.
- (70) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń FESI i EBFC zauważyły najpierw, że aktualne wykonanie opiera się o tę samą podstawę prawną i uzasadnienie w przepisach co rozporządzenia przyjmowane wcześniej przez Komisję w odniesieniu do tej samej procedury wykonania, tj. rozporządzenia wykonawcze (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257. W swojej odpowiedzi na ujawnienie ustaleń odnosiły się one zatem do, włączonych przez odniesienie, uwag złożonych w związku z powyższym rozporządzeniem odpowiednio w dniach 16 grudnia 2015 r. oraz 6 czerwca, 16 czerwca i 11 sierpnia 2016 r., jednak bez wyszczególnienia tych uwag i wniosków.

- (71) W odpowiedzi na te uwagi Komisja odwołuje się do rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257, w których w pełni odniesiono się do uwag ze strony FESI i EBFC w ramach aktualnego wykonania. Jako że EFSI i EBFC nie rozwinęły dalej swoich argumentów, Komisja uważa, że w pełni na nie odpowiedziała w powyższych rozporządzeniach i wnioski przedstawione w tej kwestii w tych rozporządzeniach zostają niniejszym potwierdzone.
- (72) Ponadto FESI i EBFC przedstawiły uwagi, które zostały omówione szczegółowo poniżej.

Status przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III

- (73) FESI i EBFC stwierdziły, że podejście przyjęte przez Komisję w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III nie było zgodne z prawem. W związku z tym umieszczając w wykazie w załączniku III przedsiębiorstwa, które były powiązane z przedsiębiorstwami już ocenionymi w rozporządzeniach wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 lub (UE) 2016/2257, Komisja naruszyła pojęcie „jednego podmiotu gospodarczego” stosowane w pierwotnym dochodzeniu. Ponadto takie podejście prowadziłoby do niespójności prawnych, ponieważ na mocy wyżej wymienionych rozporządzeń Komisja ponownie nałożyła cła antydumpingowe na te przedsiębiorstwa, natomiast w załączniku III te same przedsiębiorstwa są wymienione jako przedsiębiorstwa, które nie złożyły żadnych wniosków o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu.
- (74) W odniesieniu do niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, jako że nie ciążył na nich żaden wymóg prawny w zakresie złożenia wniosków o MET lub IT w trakcie dochodzenia pierwotnego, wymienienie ich w załączniku III nie byłoby w żadnym wypadku wymagane.
- (75) Ponadto w odniesieniu do przedsiębiorstw powiązanych z chińskimi lub wietnamskimi dostawcami, którzy złożyli wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostali jeszcze poddani ocenie w żadnym z rozporządzeń, o których mowa w motywie 63, w kontekście wykonania wyroków, o których mowa w motywie 12, FESI i EBFC twierdziły, że nie powinny one zostać umieszczone w wykazie w załączniku III. W szczególności twierdziły one, że takie podejście uchroniłoby w przyszłości Komisję przed ocenianiem wniosków o MET lub IT ich powiązanych dostawców w Chinach i w Wietnamie. Te same strony twierdziły też, że obowiązkiem Komisji było sprawdzenie, które przedsiębiorstwa/przedsiębiorstwa handlowe z wykazu przedsiębiorstw zgłoszonych przez krajowe organy celne należały do tej samej grupy przedsiębiorstw i czy były one częścią któregoś z chińskich lub wietnamskich producentów eksportujących, którzy złożyli wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostali objęci próbą podczas dochodzenia pierwotnego. W przeciwnym razie Komisja obarczyłaby zainteresowane strony zbyt wielkim ciężarem dowodu.
- (76) Jak stwierdzono w motywie 34, po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FESI i EBFC rzeczywiście zidentyfikowały przedsiębiorstwa powiązane z chińskimi lub wietnamskimi producentami eksportującymi, którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostali objęci próbą i nie zostali ocenieni w poprzednich aktach wykonawczych, o których mowa w motywach 18–20 i 25. Informacje zawarte w aktach potwierdziły informacje otrzymane przez te zainteresowane strony, w związku z czym wnioski o MET lub IT złożone przez te przedsiębiorstwa zostaną poddane ocenie. Wyniki takiej oceny będą przedmiotem odrębnego aktu prawnego. Wniosek w odniesieniu do tych przedsiębiorstw został zatem uwzględniony i spółki te nie są wymienione w załączniku III.
- (77) W odniesieniu do przedsiębiorstw handlowych, które wnioskowoły o zwrot zapłaconych ceł (powiązanych lub nie z chińskimi lub wietnamskimi dostawcami), Komisja uważa, że ciężar dowodu spoczywa na tych przedsiębiorstwach.
- (78) Żaden z podmiotów wymienionych w załączniku III nie dostarczył jednak informacji lub dowodów pochodzących od swoich dostawców w Chinach lub Wietnamie (z wyjątkiem tych, o których mowa w motywie 76).
- (79) Komisja przyznaje jednak, że nie wszyscy importerzy, którzy nabywali obuwie od tych przedsiębiorstw handlowych mogli mieć świadomość konieczności powiadomienia Komisji o nazwie producentów eksportujących, od których wspomniane przedsiębiorstwa handlowe nabywały obuwie. W celu zapewnienia pełnego poszanowania ich prawa do obrony, Komisja postanowiła w związku z tym skontaktować się bezpośrednio z przedmiotowymi importerami i powiadomić ich o sytuacji i spoczywającym na nich ciężarze dowodu. W celu zapewnienia czasu niezbędnego do wykonania niniejszej decyzji, badanie przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III zostaje tymczasowo zawieszane do czasu, gdy Komisja zwróci się do odpowiednich importerów

i da im odpowiedni czas na ustosunkowanie się. Termin ośmiu miesięcy na przeprowadzenie oceny wniosków o MET lub IT rozpocznie się w dniu, w którym importer poinformuje Komisję o nazwach i adresach producentów eksportujących objętych postępowaniem lub, w przypadku braku odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez Komisję, począwszy od daty upływu tego okresu.

Zawieszenie bieżącego wykonywania

- (80) EFSI i EBFC argumentowały także, że w interesie pewności prawa Komisja nie powinna przyjmować i publikować jakichkolwiek kolejnych aktów prawnych dotyczących wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, zanim Trybunał Sprawiedliwości nie wyda orzeczenia w trybie prejudycjalnym w toczącej się sprawie dotyczącej ważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, o którym mowa w motywie 23, i ważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1647, o którym mowa w motywie 19, oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1731, o którym mowa w motywie 20. W związku z tym argumentowano, że art. 278 TFUE, ze względu na fakt, że kroki prawne podjęte wobec aktów prawnych przyjętych przez instytucje nie mają skutku zawieszającego, nie ma w niniejszym przypadku zastosowania ze względu na to, że przedstawiony w tej sprawie wniosek nie ma na celu zawieszenia wykonania rozporządzenia (UE) 2016/223, ale powstrzymanie się od przyjmowania kolejnych rozporządzeń ponownie nakładających ostateczne cła antydumpingowe na przywóz obuwia z Chin i Wietnamu. Z tego samego powodu twierdzono także, że wyroki w sprawie Zuckerfabrik Süderdithmarschen/Altana nie były właściwym prawnie odniesieniem.
- (81) W odniesieniu do art. 278 TFUE oraz wyroków Zuckerfabrik Süderdithmarschen/Altana Komisja zgadza się z FESI i EBFC, że orzecznictwo to nie ma zastosowania do oceny, czy należy zawiesić wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14. Komisja uważa jednak, że jest ona zobowiązana do wykonania tego wyroku w rozsądnym terminie i że toczące się postępowania dotyczące wcześniejszych aktów wykonawczych dla tego wyroku nie stanowią ważnego powodu, aby nie wykonywać tego wyroku. W szczególności Komisja jest zdania, że pozbawiłoby to zainteresowane strony inne niż FESI i EBFC możliwości korzystania z przysługujących im praw w toku postępowania administracyjnego i w toku ewentualnego postępowania sądowego.
- (82) W odniesieniu do ważności rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/1647 i (UE) 2016/1731 FESI i EBFC twierdziły, że, biorąc pod uwagę, iż rozporządzenia te i każde nowe rozporządzenie nakładające ponownie ostateczne cła na przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu mają tę samą podstawę prawną, podejście i uzasadnienie Komisji, a unieważnienie rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/1647 i (UE) 2016/1731 oznaczałoby również, że jakiegokolwiek dalsze podobne rozporządzenie byłoby również nieważne. Podejście przyjęte przez Komisję nie odzwierciedla zatem starań w dobrej wierze dążących do wykonania wyroku w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International i C-34/14 Puma, o których mowa w motywie 12.
- (83) Ponadto FESI i EBFC argumentowały, że wykonanie wspomnianego wyżej wyroku nie podlegałoby żadnym terminom ustalonym przez Trybunał Sprawiedliwości, miałyby negatywny wpływ na importerów w Unii, a z drugiej strony nie oznaczałoby dla Unii żadnej korzyści podatkowej. Z tych powodów Komisja powinna powstrzymać się od wykonania wyroku, w oczekiwaniu na wynik spraw wniesionych do Trybunału, o których mowa w motywie 80.
- (84) Komisja powołuje się na powody przedstawione powyżej w motywie 81.

Wymogi proceduralne podczas oceny wniosków o MET i IT

- (85) FESI i EBFC twierdziły, że ciężar dowodu przy ocenie wniosków o przyznanie MET lub IT spoczywa na Komisji, jako że chińscy i wietnamscy producenci eksportujący wywiązali się z obowiązku w zakresie ciężaru dowodu składając wnioski o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu FESI i EBFC stwierdziły, że producentom eksportującym objętym aktualnymi środkami wykonania należało przyznać takie same prawa procesowe jak prawa przyznane producentom eksportującym objętym próbą w pierwotnym dochodzeniu. FESI i EBFC twierdziły w szczególności, że przeprowadzono jedynie analizę teoretyczną zamiast wizyt kontrolnych na miejscu i że chińskim i wietnamskim producentom eksportującym nie dano żadnej możliwości uzupełnienia swoich wniosków o MET lub IT pismami w sprawie uzupełnienia braków.
- (86) FESI i EBFC argumentowały również, że producenci eksportujący objęci tym wykonaniem nie otrzymali takich samych gwarancji proceduralnych, jak te stosowane w standardowym dochodzeniu antydumpingowym, lecz zastosowano surowsze normy. FESI i EBFC stwierdziły, że Komisja nie uwzględniła czasu, jaki upłynął między złożeniem wniosku o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu, a oceną tych wniosków. Ponadto producenci eksportujący mieli w trakcie pierwotnego dochodzenia tylko 15 dni na złożenie wniosków o MET lub IT, zamiast standardowych 21 dni.

- (87) Na tej podstawie FESI i EBFC twierdziły, że podstawowa zasada przyznania zainteresowanym stronom możliwości pełnego korzystania z prawa do obrony, ustanowiona w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w art. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie była przestrzegana. Na tej podstawie twierdzono, że nie dając producentom eksportującym możliwości uzupełnienia niekompletnych informacji, Komisja dopuściła się nadużycia władzy i odwróciła ciężar dowodu na etapie wdrażania.
- (88) Ponadto FESI i EBFC twierdziły również, że takie podejście byłoby dyskryminacyjne względem chińskich i wietnamskich producentów eksportujących objętych próbą w dochodzeniu pierwotnym, ale również innych producentów eksportujących w państwach o gospodarce nierynkowej, którzy byli przedmiotem dochodzenia antydumpingowego i złożyli w ramach tego dochodzenia wnioski o MET lub IT. W związku z tym chińskie i wietnamskie przedsiębiorstwa, których dotyczy bieżące wykonanie nie powinny podlegać tym samym progom dostarczania informacji, jakie są stosowane w normalnym, trwającym 15 miesięcy dochodzeniu, i nie powinny być przedmiotem bardziej surowych norm proceduralnych.
- (89) FESI i EBFC stwierdziły również, że Komisja zastosowała w istocie fakty dostępne w rozumieniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, podczas gdy nie przestrzegała ona zasad proceduralnych określonych w art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia.
- (90) Komisja przypomina, że zgodnie z orzecznictwem ciężar dowodu leży po stronie producenta, który chce złożyć wniosek o MET lub IT na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Tym samym, jak orzekł Trybunał w sprawach Brosmann i Aokang, instytucje nie są obarczone obowiązkiem udowodnienia, że producent nie spełnia warunków przewidzianych dla skorzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem Komisji jest ocenie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego są spełnione, by móc przyznać temu producentowi MET lub IT (zob. motyw 48). W związku z tym należy przypomnieć, że Komisja nie ma obowiązku zwracać się do eksportujących producentów o uzupełnienie wniosku o MET lub IT. Komisja może oprzeć swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez producenta eksportującego.
- (91) W odniesieniu do argumentu, że przeprowadzona została jedynie analiza teoretyczna, Komisja zauważa, że analiza teoretyczna jest procedurą, w której wnioski o MET lub IT analizowane są na podstawie dokumentów dostarczonych przez producenta eksportującego. Wszystkie wnioski o MET lub IT podlegają przeprowadzanej przez Komisję analizie teoretycznej. Ponadto Komisja może podjąć decyzję o przeprowadzeniu inspekcji na miejscu. Inspekcje na miejscu nie są jednak wymagane, ani też nie są przeprowadzane w odniesieniu do każdego wniosku o MET lub IT. Inspekcje na miejscu, jeżeli są one przeprowadzone, zwykle mają na celu potwierdzenie pewnej wstępnej oceny dokonanej przez instytucje lub sprawdzenia prawdziwości informacji dostarczonych przez producenta eksportującego, którego dotyczy postępowanie. Innymi słowy, jeżeli dowody przedstawione przez producenta eksportującego wyraźnie wskazują, że przyznanie MET lub IT nie jest uzasadnione, dodatkowe opcjonalne inspekcje na miejscu nie są przeważnie przeprowadzane. Do Komisji należy ocena, czy wskazane jest przeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej⁽²⁵⁾. Decyzja o wyborze sposobu weryfikowania informacji zawartych w wniosku o MET lub IT należy do tej instytucji. Tak więc w przypadku gdy, jak w niniejszej sprawie, Komisja stwierdzi na podstawie analizy teoretycznej dokumentów, że posiada ona wystarczające dowody do wydania decyzji w sprawie wniosku o MET lub IT, wizyta weryfikacyjna nie jest konieczna i nie może być wymagana.
- (92) W odniesieniu do twierdzenia, że w związku z decyzją Komisji o nieprzesłaniu pisma w sprawie uzupełnienia braków, prawa do obrony nie były właściwie przestrzegane, należy, po pierwsze, przypomnieć, że prawa do obrony są prawami podmiotowymi i że FESI i EBFC nie mogą powoływać się na naruszenie prawa podmiotowego innych przedsiębiorstw. Po drugie, Komisja nie zgadza się z twierdzeniem, że stosuje praktykę polegającą na prowadzeniu wymiany informacji i szczegółowym procesie wypełniania braków w sytuacji stosowania analizy teoretycznej, w przeciwieństwie do sytuacji, kiedy przeprowadza się analizę teoretyczną oraz weryfikację na miejscu. W istocie FESI i EBFC nie były w stanie przedstawić dowodów, że tak nie jest.
- (93) Uwagi FESI i EBFC dotyczące dyskryminacji należy również oddalić jako bezzasadne. Należy pamiętać, że zasady równego traktowania są naruszone w przypadku gdy instytucje unijne w odmienny sposób traktują podobne przypadki, co stawia niektóre podmioty gospodarcze w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z innymi, a takie odmiennie traktowanie nie jest uzasadnione występowaniem istotnych, obiektywnych różnic⁽²⁶⁾. Komisja robi jednak coś zupełnie przeciwnego; wymagając od chińskich i wietnamskich producentów eksportujących nieobjętych próbą złożenia wniosku o MET lub IT do ponownej oceny, zamierza postawić tych poprzednio nieobjętych próbą producentów eksportujących na równi z tymi, którzy zostali wybrani do próby w dochodzeniu

pierwotnym. Ponadto, jako że rozporządzenie podstawowe nie określa w tym względzie minimalnego terminu, o ile termin ten jest rozsądny i daje stronom wystarczające możliwości zebrania (lub ponownego zebrania) potrzebnych informacji przy jednoczesnym zabezpieczeniu ich prawa do obrony, nie można mówić o dyskryminacji.

- (94) W odniesieniu do art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, w niniejszym przypadku Komisja przyjęła informacje przedstawione przez producentów eksportujących objętych postępowaniem, nie odrzuciła tych informacji i oparła na nich swoją ocenę. W związku z powyższym Komisja nie zastosowała art. 18. Wynika z tego, że nie było konieczności przestrzegania procedury na mocy art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Procedura przewidziana w art. 18 ust. 4 stosowana jest w przypadkach, gdy Komisja ma zamiar odrzucić niektóre informacje dostarczone przez zainteresowaną stronę, a zamiast nich wykorzystać dostępne fakty.

Podstawa prawna wznowienia dochodzenia

- (95) FESI i EBFC twierdziły, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 266 TFUE, ponieważ artykuł ten nie daje jej podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia w odniesieniu do wygaśniętego środka. FESI i EBFC przypomniły również, że art. 266 TFUE nie przewiduje możliwości nakładania ceł antydumpingowych z mocą wsteczną, co potwierdza również wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-458/98P IPS przeciwko Radzie.
- (96) W związku z tym FESI i EBFC twierdziły, że postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu obuwia z Chin i Wietnamu zakończone zostało w dniu 31 marca 2011 r. w związku z wygaśnięciem środków. W tym celu Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie dotyczące wygaśnięcia ceł w dniu 16 marca 2011 r. ⁽²⁷⁾ („zawiadomienie o wygaśnięciu”), przemysł unijny nie skarżył się na kontynuację dumpingu, a wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej również nie unieważnił zawiadomienia o wygaśnięciu.
- (97) Ponadto te same strony twierdziły, że w rozporządzeniu podstawowym również nie było żadnych podstaw, które umożliwiłyby Komisji wznowienie dochodzenia antydumpingowego.
- (98) W tym kontekście FESI i EBFC twierdziły również, że wznowienie dochodzenia i oceny wniosków o MET lub IT złożonych w związku z dochodzeniem pierwotnym przez chińskich i wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem jest niezgodne z powszechną zasadą przedawnienia. Zasada ta zawarta jest w Porozumieniu WTO i w rozporządzeniu podstawowym, w którym określono 5-letni termin obowiązywania środków oraz w art. 236 ust. 1 i 221 ust. 3 wspólnotowego kodeksu celnego, w którym określono termin 3 lat, z jednej strony dla importerów na złożenie wniosku o zwrot ceł antydumpingowych, a z drugiej strony dla krajowych organów celnych na pobranie należności przywozowych i ceł antydumpingowych ⁽²⁸⁾. Art. 266 TFUE nie zezwala na odstępstwo od tej zasady.
- (99) Twierdzono ponadto, że Komisja nie przedstawiła żadnego uzasadnienia ani wcześniejszego orzecznictwa na poparcie zastosowania art. 266 TFUE jako podstawy prawnej do wznowienia postępowania.
- (100) Jeśli chodzi o brak podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia, Komisja przypomina orzecznictwo przytoczone powyżej w motywie 15, na mocy którego może ona wznowić dochodzenie dokładnie na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem. Zgodnie z orzecznictwem zgodność z prawem rozporządzenia antydumpingowego należy oceniać w świetle celu normy prawa unijnego, a nie praktyki decyzyjnej, nawet jeżeli taka praktyka istnieje (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie). W związku z tym wcześniejsza praktyka Komisji nie daje podstaw do uzasadnionych oczekiwań, co zresztą nie ma miejsca w tym przypadku: zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, uzasadnione oczekiwania mogą powstać jedynie w przypadku, gdy instytucje udzieliły konkretnych zapewnień, które pozwoliłyby zainteresowanym stronom zgodnie z prawem wyciągnąć wniosek, że instytucje Unii będą działać w określony sposób ⁽²⁹⁾. Ani FESI ani EBFC nie próbowały wykazać, że w niniejszej sprawie takie zapewnienia zostały udzielone. Jest to tym bardziej słuszne, że wcześniejsza praktyka, o której mowa, nie odpowiada faktycznym i prawnym okolicznościom niniejszej sprawy, a różnice można wytłumaczyć faktycznymi i prawnymi różnicami w stosunku do niniejszej sprawy.
- (101) Różnice te są następujące: niezgodność z prawem stwierdzona przez Trybunał nie dotyczy ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE, a tym samym zasady nakładania cła, lecz jedynie dokładnej stawki celnej. Poprzednie unieważnienia, do których odnosiły się zainteresowane strony, dotyczyły natomiast ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE. Instytucje są zatem uprawnione do ponownego obliczenia dokładnej stawki celnej w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem.

- (102) W szczególności w niniejszej sprawie nie było konieczności pozyskiwania od zainteresowanych stron dodatkowych informacji. Wręcz przeciwnie, Komisja musiała ocenić informacje, które zostały jej przedstawione, ale nie zostały ocenione przed przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. W każdym razie, jak wskazano w motywie 100 powyżej, wcześniejsza praktyka w innych przypadkach nie stanowi konkretnego i bezwarunkowego zapewnienia w odniesieniu do niniejszej sprawy.
- (103) Ponadto wszystkie strony, przeciwko którym skierowane jest postępowanie, tj. producenci eksportujący objęci postępowaniem, jak również strony w sprawach przed Sądem oraz stowarzyszenie reprezentujące jedną z tych stron, zostały poinformowane o ujawnieniu istotnych faktów, na podstawie których Komisja zamierza przyjąć niniejszą ocenę w sprawie MET lub IT. W związku z tym ich prawa do obrony są zachowane. W tym względzie należy zauważyć w szczególności, że importerom niepowiązanym nie przysługuje w ramach postępowania antydumpingowego prawo do obrony, ponieważ postępowania te nie są skierowane przeciwko nim.
- (104) Jeżeli chodzi o uwagę, że odnośne środki wygasły w dniu 31 marca 2011 r., Komisja nie dostrzega, dlaczego wygaśnięcie środka miałoby jakiegokolwiek znaczenie dla Komisji w odniesieniu do możliwości przyjęcia nowego aktu, by zastąpić akt unieważniony w wyniku wyroku stwierdzającego nieważność pierwotnego aktu. Zgodnie z orzecznictwem, o którym mowa w motywie 15 powyżej, postępowanie administracyjne powinno być wznowione w punkcie, w którym wystąpiła niezgodność z prawem.
- (105) Postępowania antydumpingowe pozostają zatem nadal otwarte na skutek stwierdzenia nieważności aktu kończącego postępowania. Komisja ma obowiązek zakończenia tych postępowań; w art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przewidziano, że dochodzenie należy zakończyć aktem wydanym przez Komisję.

Art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego

- (106) FESI i EBFC twierdziły również, iż procedura zastosowana do wznowienia dochodzenia i nałożenia cła z mocą wsteczną stanowi nadużycie władzy przez Komisję i narusza postanowienia Traktatu o Unii Europejskiej. FESI i EBFC podtrzymują w tym względzie swoje twierdzenie, że Komisja nie ma uprawnień, aby ingerować w art. 236 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego uniemożliwiając zwrot cła antydumpingowego. Twierdziły one, że to do krajowych organów celnych należało wyciągnięcie konsekwencji z unieważnienia aktu nakładającego cła antydumpingowe oraz że krajowe organy celne będą zobowiązane do zwrotu tych należności, które zostały uznane za nieważne przez Trybunał.
- (107) W związku z tym FESI i EBFC twierdziły, że art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie zezwala Komisji na odstąpienie od art. 236 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, ponieważ oba przepisy są równoważne w porządku prawnym i rozporządzenia podstawowego nie należy postrzegać jako *lex specialis* Wspólnotowego Kodeksu Celnego.
- (108) Te same strony twierdziły również, że art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie odnosi się do art. 236 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, a jedynie stanowi, że mogą zostać przyjęte przez Komisję przepisy szczególne, ale nie odstępstwa od Wspólnotowego Kodeksu Celnego.
- (109) Odpowiadając na powyższe argumenty, należy podkreślić, że art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie oznacza, że zasady unijnych przepisów prawa celnego automatycznie mają zastosowanie w przypadku nałożenia indywidualnych ceł antydumpingowych⁽³⁰⁾. Przeciwnie, art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego daje instytucjom Unii prawo do transponowania i zastosowania, jeżeli jest to niezbędne i użyteczne, unijnych przepisów prawa celnego⁽³¹⁾.
- (110) Transpozycja ta nie wymaga pełnego wprowadzenia w życie wszystkich przepisów unijnego prawa celnego. Art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wyraźnie przewiduje przepisy szczególne w odniesieniu do wspólnej definicji pojęcia pochodzenia, co jest dobrym przykładem na sytuację, w której ma miejsce odstępstwo od unijnych przepisów prawa celnego. To na tej podstawie Komisja wykorzystwała swoje uprawnienia wynikające z art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i zwróciła się do krajowych organów celnych, aby czasowo wstrzymały się od jakichkolwiek zwrotów. Nie kwestionuje to wyłącznych kompetencji, jakie krajowe organy celne mają w odniesieniu do sporów dotyczących długu celnego: prawo do podejmowania decyzji należy nadal do organów celnych państw członkowskich. Organy celne państw członkowskich nadal podejmują decyzję, na podstawie konkluzji Komisji w odniesieniu do wniosków o MET lub IT, czy zwrot powinien zostać przyznany czy nie.
- (111) W związku z powyższym, o ile prawdą jest, że żaden przepis unijnego prawa celnego nie pozwala na stawianie przeszkód na drodze do zwrotu niesłusznie zapłaconych ceł, nie można wydać tak ogólnikowego oświadczenia w odniesieniu do zwrotu ceł antydumpingowych. W związku z powyższym, a także z nadrzędną koniecznością ochrony środków własnych Unii przed nieuzasadnionymi wnioskami o zwrot oraz związanymi z tym trudnościami spowodowanymi później przez nieuzasadnione zwroty, Komisja musiała tymczasowo odstąpić od przepisów prawa celnego Unii, korzystając ze swoich uprawnień na mocy art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Brak podania podstawy prawnej

- (112) FESI i EBFC argumentowały również, że Komisja, z naruszeniem art. 296 TFUE, nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia przyczyn ani nie wskazała podstawy prawnej, w oparciu o którą ponownie nałożono cła z mocą wsteczną i w związku z tym importerom objętym aktualnymi środkami wykonania odmówiono zwrotu ceł. W związku z tym FESI i EBFC stwierdziły, że Komisja naruszyła prawo do skutecznej ochrony sądowej zainteresowanych stron.
- (113) Komisja uważa, że obszernie uzasadnienie prawne przedstawione w dokumencie dotyczącym ujawnienia ogólnych ustaleń oraz w niniejszym rozporządzeniu należy uzasadnia ten dokument.

Uzasadnione oczekiwania

- (114) FESI i EBFC stwierdziły też, że korygowanie z mocą wsteczną wygasłych środków narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. FESI utrzymywała, że po pierwsze strony, w tym importerzy, uzyskały pewność, że środki te wygasły z dniem 31 marca 2011 r. i że ze względu na czas, jaki upłynął od czasu pierwotnego dochodzenia, strony mogły mieć uzasadnione oczekiwania, że pierwotne dochodzenie nie zostanie ani wznowione ani ponownie otwarte. Podobnie chińscy i wietnamscy producenci eksportujący mogli mieć uzasadnione oczekiwania, że ich wnioski o MET lub IT złożone w pierwotnym dochodzeniu nie będą już przez Komisję poddawane przeglądowi, ze względu na fakt, że wnioski te nie zostały poddane ocenie w terminie trzech miesięcy, mającym zastosowanie podczas dochodzenia pierwotnego.
- (115) Jeżeli chodzi o uzasadnione oczekiwania zainteresowanych stron, że środki antydumpingowe wygasły, a dochodzenie nie zostanie wznowione, należy odnieść się do motywów 104 i 105, gdzie zarzuty te zostały szczegółowo omówione.
- (116) W odniesieniu do uzasadnionych oczekiwań chińskich i wietnamskich producentów eksportujących, że ich wnioski o MET lub IT nie będą już poddane przeglądowi, odsyła się do motywu 100 powyżej, gdzie zostało to również wyjaśnione w świetle orzecznictwa Trybunału w tym zakresie.

Zasada niedyskryminacji

- (117) FESI i EBFC twierdziły, że nałożenie środków antydumpingowych z mocą wsteczną stanowi dyskryminację (i) importerów objętych obecnymi środkami wykonania względem importerów, których dotyczyło wykonanie wyroków w sprawach Brosmann i Aokang, o których mowa w motywie 6 i którym zwrócono cła zapłacone od przywozu obuwia pochodzącego od pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wspomniane wyroki, oraz (ii) producentów eksportujących, których dotyczą obecne środki wykonania, względem pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wyroki w sprawach Brosmann i Aokang, na których nie nałożono żadnego cła w następstwie decyzji wykonawczej Rady 2014/149/UE.
- (118) Odnosnie do zarzutu dyskryminacji, jak wyjaśniono w motywie 93 powyżej, Komisja przypomina przede wszystkim wymogi konieczne do stwierdzenia, że dyskryminacja zaistniała.
- (119) Należy też zauważyć, że różnica między importerami objętymi aktualnymi środkami wykonawczymi i tymi, których dotyczyło wdrożenie wyroków w sprawach Brosmann i Aokang polega na tym, że ci ostatni postanowili zakwestionować rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 w Sądzie, podczas gdy ci pierwsi nie.
- (120) Decyzja wydana przez instytucję Unii, która nie została zaskarżona przez jej adresata w terminie przewidzianym w art. 263 akapit szósty TFUE, staje się w stosunku do tego adresata ostateczna. Przepis ten opiera się między innymi na założeniu, że terminy, w których muszą być wszczęte postępowania prawne, mają na celu zapewnienie pewności prawa poprzez ochronę środków unijnych, które powodują skutki prawne, przed możliwością nieograniczonego zaskarżania⁽³²⁾.
- (121) Ta proceduralna zasada prawa Unii w sposób nieunikniony powoduje powstanie dwóch grup przedsiębiorstw: tych, które zakwestionowały unijne środki i które mogły w rezultacie uzyskać korzystną pozycję (np. przedsiębiorstwo Brosmann i pozostałych czterech producentów eksportujących) i tych, które tego nie uczyniły. Jednakże nie oznacza to, że Komisja potraktowała obydwie strony w odmienny sposób, z naruszeniem zasady równego traktowania. Przyznanie, że jakaś strona należy do tej drugiej kategorii ze względu na podjęcie świadomej decyzji o zaskarżeniu aktu unijnego nie jest w stosunku do tej grupy dyskryminujące.

- (122) Tak więc wszystkie zainteresowane strony korzystały przez cały czas z ochrony prawnej w sądach Unii.
- (123) Jeżeli chodzi o rzekomą dyskryminację producentów eksportujących objętych aktualnymi środkami wykonawczymi, na których nie były nałożone żadne cła w następstwie decyzji wykonawczej 2014/149/UE, należy zauważyć, że decyzja Rady, aby nie nakładać ponownie ceł, została w oczywisty sposób podjęta ze względu na szczególne okoliczności w konkretnej sytuacji, jaka istniała w chwili, gdy Komisja przedstawiła swój wniosek dotyczący ponownego nałożenia tych ceł, a w szczególności ze względu na fakt, iż przedmiotowe cła antydumpingowe zostały już zwrócone, i w takim zakresie, że pierwotne powiadomienie dłużnika o długi zostało wycofane po wyrokach w sprawach Brosmann i Aokang. Zdaniem Rady zwrot ten stworzył uzasadnione oczekiwania ze strony zainteresowanych importerów. Jako że żaden podobny zwrot nie miał miejsca w stosunku do innych importerów, nie są oni w sytuacji porównywalnej do sytuacji tych importerów, których dotyczyła decyzja Rady.
- (124) W każdym razie okoliczność, że Rada zdecydowała się na działanie w określony sposób, ze względu na szczególne okoliczności poprzedniej sprawy, nie zmusza Komisji do wykonania innego wyroku w dokładnie taki sam sposób.

Uprawnienia Komisji do nałożenia ostatecznych środków antydumpingowych

- (125) Ponadto FESI i EBFC twierdziły, że Komisja nie posiada kompetencji, by przyjąć rozporządzenie ustanawiające cła antydumpingowe z mocą wsteczną w ramach bieżącego wykonania, i że kompetencje takie należą w każdym razie do Rady. Twierdzenie to oparte było na argumente, że w przypadku gdy dochodzenie zostaje wznowione dokładnie w momencie, w którym pojawiła się niezgodność z prawem, powinny mieć zastosowanie te same zasady, które miały zastosowanie w okresie pierwotnego dochodzenia, kiedy to środki ostateczne zostały przyjęte przez Radę. Strony te twierdziły, że zgodnie z art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014⁽³³⁾ (zwanego również „rozporządzeniem Omnibus I”), nowa procedura podejmowania decyzji w dziedzinie wspólnej polityki handlowej nie ma zastosowania do niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę fakt, że przed wejściem w życie rozporządzenia Omnibus I (i), Komisja przyjęła już akt prawny (rozporządzenie tymczasowe), (ii) konsultacje, które były wymagane na mocy rozporządzenia (WE) nr 384/96, zostały wszczęte i zamknięte, oraz (iii) Komisja już przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie przyjęcia środków ostatecznych. Na tej podstawie strony twierdziły, że powinny mieć zastosowanie procedury podejmowania decyzji przed wejściem w życie rozporządzenia Omnibus I.
- (126) Twierdzenie to opiera się jednak na dacie wszczęcia dochodzenia (co jest rzeczywiście istotne w odniesieniu do innych istotnych poprawek, które zostały wprowadzone do rozporządzenia podstawowego), ale nie uwzględnia się w nim faktu, że w rozporządzeniu (UE) nr 37/2014 przyjęto inne kryterium (tzn. wszczęcie procedury przyjęcia środków). Stanowisko FESI i EBFC jest zatem oparte na błędnej wykładni przepisu przejściowego zawartego w rozporządzeniu (UE) nr 37/2014.
- (127) W rzeczywistości, z uwagi na odesłanie w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 37/2014 do „procedur wszczętych w celu przyjmowania środków”, w którym określono przepisy przejściowe dotyczące zmian procedur podejmowania decyzji w odniesieniu do przyjmowania środków antydumpingowych, i z uwagi na znaczenie słowa „procedura” w rozporządzeniu podstawowym, do dochodzenia, które zostało wszczęte przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 37/2014, a w stosunku do którego Komisja nie rozpoczęła konsultacji z właściwą komisją w celu przyjęcia środków przed tym wejściem w życie, do procedury przyjmowania wspomnianych środków antydumpingowych stosuje się nowe przepisy. To samo dotyczy postępowania, w którym środki zostały nałożone na starych zasadach i dochodzi do przeglądu, lub w odniesieniu do środków, w przypadku których cła tymczasowe nałożone zostały na podstawie dawnych przepisów, lecz procedura przyjęcia ostatecznych środków nie została jeszcze rozpoczęta, kiedy rozporządzenie (UE) nr 37/2014 weszło w życie. Innymi słowy, rozporządzenie (UE) nr 37/2014 ma zastosowanie do konkretnej „procedury przyjęcia środków”, a nie do całego okresu danego dochodzenia lub postępowania.
- (128) W związku z tym stosowanie procedury podejmowania decyzji wprowadzonej na mocy rozporządzenia Omnibus I było prawidłowe.
- (129) Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo Cortina, najpierw stwierdziło ono, że Komisja nie ma podstawy prawnej do zbadania wniosków o MET lub IT złożonych przez producentów eksportujących w dochodzeniu pierwotnym. Przedsiębiorstwo Cortina argumentowało, że postępowanie, które zostało zamknięte przez wygaśnięcie środków z dniem 31 marca 2011 r., nie zostało unieważnione przez wyrok w połączonych sprawach C-659/13 i C-34/14, a zatem nie może zostać wznowione.

- (130) W odpowiedzi na powyższe uwagi Komisja odwołuje się do wyjaśnień zawartych w motywach 104 i 105 powyżej.
- (131) Po drugie, przedsiębiorstwo Cortina twierdziło, że obecne postępowanie stanowi naruszenie zasad niedziałania prawa wstecz i pewności prawa zapisanych w art. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (132) W odniesieniu do uwagi dotyczącej działania prawa wstecz opartej na art. 10 rozporządzenia podstawowego i art. 10 Porozumienia antydumpingowego WTO (WTO ADA) w art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, którego treść jest odzwierciedleniem treści art. 10 ust. 1 WTO ADA, określono, że środki tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie decyzji podjętej na mocy odpowiednio art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W omawianym przypadku odnośne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie odpowiednio rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i spornego rozporządzenia (w sprawie ceł ostatecznych) uchwalonych na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Moc wsteczna w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odnosi się jednak wyłącznie do sytuacji, w której towary zostały wprowadzone do swobodnego obrotu przed wprowadzeniem środków, jak wynika z samego brzmienia tego przepisu, a także z wyjątku określonego w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (133) Komisja zauważa również, że w niniejszym przypadku nie występuje ani naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz ani naruszenie zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.
- (134) Jeśli chodzi o działanie prawa wstecz, w orzecznictwie Trybunału przy ocenie, czy środki są stosowane z mocą wsteczną, istnieje rozróżnienie między zastosowaniem nowej zasady do sytuacji, która stała się ostateczna (zwanej także istniejącą lub ostatecznie ukształtowaną sytuacją prawną)⁽³⁴⁾, oraz do sytuacji, która rozpoczęła się przed wejściem w życie nowej zasady, ale która nie jest jeszcze ostateczna (zwanej także sytuacją tymczasową)⁽³⁵⁾.
- (135) W omawianym przypadku sytuacja związana z przywozem produktów objętych postępowaniem, która miała miejsce w trakcie okresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006, nie stała się jeszcze ostateczna, ponieważ w wyniku stwierdzenia nieważności spornego rozporządzenia, cło antydumpingowe mające zastosowanie do tych produktów nie zostało jeszcze ostatecznie ustalone. Jednocześnie importerzy obuwiwa zostali uprzedzeni, że cło takie może zostać nałożone poprzez publikację zawiadomienia o wszczęciu postępowania⁽³⁶⁾ i rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zgodnie z obowiązującym orzecznictwem sądów Unii podmioty gospodarcze nie mogą mieć uzasadnionych oczekiwań aż do przyjęcia przez instytucje aktu kończącego procedurę administracyjną, który staje się aktem ostatecznym⁽³⁷⁾.
- (136) W niniejszym rozporządzeniu ustala się natychmiastowe zastosowanie w odniesieniu do przyszłych skutków trwającej obecnie sytuacji: cła na przywóz obuwiwa zostały pobrane przez krajowe organy celne. Na skutek wniosków o zwrot, których nie rozpatrzono jeszcze w sposób ostateczny, stanowią one trwającą sytuację. W niniejszym rozporządzeniu określa się stawkę celną mającą zastosowanie do tych przywozów, a zatem reguluje ono przyszłe skutki trwającej obecnie sytuacji.
- (137) Nawet gdyby doszło do działania prawa wstecz w rozumieniu prawa unijnego, co nie ma miejsca w tym przypadku, takie działanie prawa wstecz byłoby uzasadnione z następujących względów:
- (138) Przepisy prawa materialnego Unii można zastosować do sytuacji zaistniałych przed ich wejściem w życie w stopniu, w jakim z ich treści, celów lub systematyki wyraźnie wynika, że należy im przypisać taki skutek⁽³⁸⁾. W szczególności w sprawie C-337/88 Società agricola fattoria alimantare (SAFA) stwierdzono, że: „Chociaż zasada pewności prawa z reguły wyklucza, by środek wspólnotowy wszedł w życie w pewnym momencie poprzedzającym jego publikację, to w wyjątkowych przypadkach może być inaczej, jeżeli wymaga tego cel, jaki ma być osiągnięty, i jeżeli odbywa się to z należytyym poszanowaniem uzasadnionego oczekiwania zainteresowanych osób.”⁽³⁹⁾.
- (139) W omawianym przypadku celem jest zgodność z obowiązkiem Komisji wynikającym z art. 266 TFUE. Ponieważ w wyrokach o których mowa w motywie 12 powyżej Trybunał ustalił jedynie niezgodność z prawem w odniesieniu do określenia stawki celnej mającej zastosowanie, a nie w odniesieniu do samego nałożenia środków (tj. ustalenia dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu UE), producenci eksportujący objęci postępowaniem nie powinni byli mieć uzasadnionych oczekiwań, że nie zostaną nałożone żadne ostateczne środki antydumpingowe. W związku z tym nałożenie tych środków, nawet gdyby działało z mocą wsteczną, co nie miało miejsca, nie może zostać uznane za naruszające uzasadnione oczekiwanie.
- (140) Po trzecie, przedsiębiorstwo Cortina twierdziło, że stwierdzenie Komisji zawarte w motywie 46, zgodnie z którym Trybunał Sprawiedliwości unieważnił sporne rozporządzenie oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do wywozu niektórych rodzajów obuwiwa niektórych chińskich i wietnamskich

producentów eksportujących jest błędne, ponieważ wyrok w sprawach C-659/13 i C-34/14 nie stwierdził nieważności rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem, lecz unieważnił te rozporządzenia ze skutkiem erga omnes. Według przedsiębiorstwa Cortina, gdyby Komisja nałożyła ponownie cło antydumpingowe tylko na przywóz dziewiętnastu producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, a nie na przywóz pozostałych producentów eksportujących w równym stopniu dotkniętych wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 C & J Clark International Limited oraz Puma SE, stanowiłoby to nieuzasadnioną dyskryminację wobec przywozu tych pozostałych producentów eksportujących, a przy tym naruszałoby art. 266 TFUE.

- (141) Jeśli chodzi o zarzut dyskryminacyjnego traktowania przywozu innych producentów eksportujących dotkniętych wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C i C-34/14 C & J Clark International Limited oraz Puma SE, Komisja zauważa, że producenci eksportujący i niektórzy importerzy, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, korzystają z ochrony sądowej przeciwko niemu w sądach UE. Inni importerzy korzystają natomiast z takiej ochrony za pośrednictwem sądów krajowych, które sądzą według ogólnego prawa unijnego.
- (142) Jak wspomniano w motywie 21, w związku z wykonaniem wyroku w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 C & J Clark International Limited oraz Puma SE, Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223. W art. 1 tego rozporządzenia Komisja zwróciła się do krajowych organów celnych o przekazanie wszystkich wniosków o zwrot zapłaconych ostatecznych ceł antydumpingowych za przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu złożonych przez importerów na podstawie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego i w oparciu o fakt, że producenci eksportujący nieobjęci próbą złożyli wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia pierwotnego. Komisja oceni odpowiednie wnioski o MET lub IT oraz ponownie nałoży odpowiednie stawki cła. Na tej podstawie krajowe organy celne podejmą decyzję w sprawie wniosku o zwrot lub umorzenie ceł antydumpingowych.
- (143) Dlatego w odniesieniu do całego przywozu obuwia, w przypadku którego powyższe kryteria są spełnione, Komisja przeanalizuje wnioski o MET lub IT, a cła antydumpingowe zostaną ponownie nałożone w oparciu o obiektywne kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą. Wszyscy inni producenci eksportujący z ChRL i z Wietnamu nieobjęci próbą oraz ich importerzy będą traktowani w ten sam sposób na późniejszym etapie zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/223. Ocena wniosków o MET lub IT nie zostanie przeprowadzona jedynie w przypadku, gdy nie ma nierozstrzygniętych procedur krajowych, ponieważ nie służyłoby żadnemu praktycznemu celowi.
- (144) Po czwarte, przedsiębiorstwo Cortina stwierdziło, że ponowne nałożenie cła antydumpingowego na dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem byłoby dyskryminujące, zważywszy, że cło antydumpingowe nie zostało ponownie nałożone po wyrokach w sprawach Brosmann i Aokang.
- (145) Twierdzenie to jest bezpodstawne. Importerzy, którzy dokonywali przywozu towarów wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo Brosmann i pozostałych czterech producentów eksportujących, których dotyczą wyroki w sprawach C-247/10 P i C-249/10 P, są w innej sytuacji faktycznej i prawnej, ponieważ ich producenci eksportujący postanowili zaskarżyć sporne rozporządzenie i otrzymali zwrot swoich ceł, tak więc byli oni chronieni na podstawie art. 221 ust. 3 Wspólnotowego kodeksu celnego. Inni nie wnieśli takiego pozwu ani nie uzyskali zwrotu. W tym względzie zob. również motywy 118–122 powyżej.
- (146) Po piąte, przedsiębiorstwo Cortina twierdziło, że wystąpiły nieprawidłowości proceduralne wynikające z niniejszego dochodzenia. Przede wszystkim, przedsiębiorstwo twierdziło, że producenci eksportujący objęci postępowaniem mogą nie być już w stanie dostarczać konstruktywnych uwag lub przedstawiać dodatkowych dowodów na poparcie wniosków o MET lub IT, które złożyli już kilka lat temu. Na przykład przedsiębiorstwa mogą już nie istnieć lub odpowiednie dokumenty mogą nie być już dostępne.
- (147) Ponadto przedsiębiorstwo Cortina argumentowało, że inaczej niż w trakcie pierwotnego dochodzenia, przewidziane przez Komisję środki miałyby formalnie i faktycznie dotyczyć tylko importerów, podczas gdy nie mają oni możliwości przekazania żadnych istotnych informacji i nie mogą wymagać od swoich dostawców współpracy z Komisją.
- (148) Komisja zauważa, że w rozporządzeniu podstawowym nie ma żadnego przepisu, który zobowiązywałby Komisję do umożliwienia przedsiębiorstwom eksportującym, które złożyli wnioski o MET lub IT, uzupełnienia brakujących informacji faktycznych. Komisja przypomina, że zgodnie z orzecznictwem ciężar dowodu leży po stronie producenta, który chce złożyć wniosek o MET lub IT na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez

takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Tym samym, jak orzekł Trybunał w sprawach Brosmann i Aokang, instytucje nie są obciążone obowiązkiem udowodnienia, że producent nie spełnia warunków przewidzianych dla skorzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem Komisji jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego są spełnione, by móc przyznać temu producentowi MET lub IT (zob. motyw 44 powyżej). Prawo do bycia wysłuchanym dotyczy oceny tych faktów, ale nie obejmuje prawa do skorygowania niedostatecznych informacji. W przeciwnym razie producent eksportujący mógłby wydłużać ocenę w nieskończoność, dostarczając informacje stopniowo w częściach.

- (149) W związku z tym należy przypomnieć, że Komisja nie ma obowiązku zwracać się do eksportujących producentów o uzupełnienie wniosku o MET lub IT. Jak wspomniano w poprzednim motywie, Komisja może oprzeć swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez producenta eksportującego. W każdym razie producenci eksportujący objęci postępowaniem nie zakwestionowali oceny swoich wniosków o MET lub IT dokonanej przez Komisję i nie określili, do jakich dokumentów i do których osób nie mają już dostępu. Zarzut jest zatem tak abstrakcyjny, że instytucje nie mogą uwzględnić tych trudności, dokonując oceny wniosków o MET/IT. Ponieważ argument ten opiera się na spekulacjach i nie jest poparty dokładnymi wskazaniami, jakie dokumenty i jakie osoby nie są już dostępne, oraz jakie znaczenie mają te dokumenty i osoby dla oceny wniosków o MET lub IT, argument ten zostaje odrzucony.
- (150) W odniesieniu do twierdzenia, że importer nie miałyby możliwości przedstawienia istotnych informacji, Komisja zwraca uwagę na następujące kwestie: po pierwsze, importerzy nie mogą korzystać z prawa do obrony, jako że środek antydumpingowy nie jest skierowany przeciwko nim, lecz wobec producentów eksportujących. Po drugie, importerzy mieli możliwość przedstawienia swoich uwag w tej kwestii już w toku postępowania administracyjnego poprzedzającego przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia. Po trzecie, jeżeli importerzy byli zdania, że istniały nieprawidłowości w tym zakresie, powinni oni byli poczynić niezbędne ustalenia umowne ze swoimi dostawcami, aby zapewnić sobie dostęp do niezbędnych dokumentów. Dlatego też wniosek ten musi zostać odrzucony.
- (151) Po szóste, przedsiębiorstwo Cortina stwierdziło, że Komisja nie zbadała, czy nałożenie ceł antydumpingowych byłoby zgodne z interesem Unii i utrzymywał, że środki byłyby niezgodne z interesem Unii, ponieważ (i) środki odniosły już zakładany skutek, gdy zostały nałożone po raz pierwszy; (ii) środki nie przyniosłyby dodatkowych korzyści przemysłowi unijnemu; (iii) środki nie miałyby wpływu na producentów eksportujących oraz (iv) środki znacząco obciążąby kosztami importerów w Unii.
- (152) Niniejszy przypadek dotyczy jedynie wniosków o MET lub IT, ponieważ jest to jedyny punkt, co do którego sądy unijne stwierdziły naruszenie prawa. W odniesieniu do interesu Unii ocena dokonana w rozporządzeniu (WE) nr 1472/2006 pozostaje ważna w pełnym zakresie. Ponadto uzasadnieniem przedmiotowego środka jest ochrona interesów finansowych Unii.
- (153) Po siódme, przedsiębiorstwo Cortina utrzymywało, że jeśli cło antydumpingowe zostanie ponownie nałożone, nie będzie można już go pobrać ze względu na upływanie okresu powiadomienia o długi celny określonego w art. 221 ust. 3 wspólnotowego kodeksu celnego (obecnie art. 103 ust. 1 unijnego kodeksu celnego). Według przedsiębiorstwa Cortina sytuacja ta stanowiłaby nadużycie władzy przez Komisję.
- (154) Komisja przypomina, że zgodnie z art. 221 ust. 3 wspólnotowego kodeksu celnego/art. 103 ust. 1 unijnego kodeksu celnego okres powiadomienia o długi celny nie ma zastosowania, jeżeli złożone zostaje odwołanie zgodnie z art. 243 wspólnotowego kodeksu celnego/art. 44 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, tak jak we wszystkich bieżących sprawach, które dotyczą odwołania na podstawie art. 236 wspólnotowego kodeksu celnego/art. 119 unijnego kodeksu celnego. Okres odwołania w rozumieniu art. 103 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, zgodnie z wyjaśnieniem w art. 44 ust. 2 tego rozporządzenia, rozciąga się od pierwszego zaskarżenia decyzji krajowych organów celnych nakładającej cła aż do prawomocnego wyroku wydanego przez sąd krajowy, z uwzględnieniem, w razie konieczności, wystąpienia z pytaniem prejudycjalnym. Termin trzech lat ulega w związku z tym zawieszeniu od daty, w której złożone jest odwołanie.
- (155) Ponadto przedsiębiorstwo Cortina twierdziło, że po wygaśnięciu pkt 15(a)(ii) protokołu przystąpienia Chin do WTO w dniu 11 grudnia 2016 r., Komisja nie może już powoływać się na metodę stosowaną w celu określenia wartości normalnej w odniesieniu do chińskich eksporterów w dochodzeniu pierwotnym (tj. metodę państwa analogicznego zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego).

- (156) Kwestionowane rozporządzenie zostało przyjęte w 2006 r. Właściwym aktem prawnym mającym zastosowanie do niniejszego postępowania jest rozporządzenie (UE) 2016/1036. W związku z tym argumenty te zastały odrzucone.
- (157) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, z wyłączeniem obuwia sportowego, obuwia wymagającego zastosowania specjalnej technologii, pantofli i pozostałego obuwia domowego oraz obuwia z noskiem ochronnym, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanego przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia oraz objętego kodami CN: 6403 20 00, ex 6403 30 00⁽⁴⁰⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00⁽⁴¹⁾, który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009. Kody TARIC wymieniono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „obuwem sportowym” jest obuwie w rozumieniu uwagi 1 do podpozycji w dziale 64 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1719/2005⁽⁴²⁾,
- „obuwem wymagającym zastosowania szczególnej technologii” jest obuwie, którego cena CIF za jedną parę wynosi nie mniej niż 7,5 EUR, wykorzystywane do uprawiania sportu, z jedno- lub wielowarstwową formowaną podeszwą niewtryskiwaną, wykonaną z materiałów syntetycznych zaprojektowanych do absorbowania wstrząsów pionowych lub bocznych oraz o cechach technicznych, do których należą hermetyczne poduszki wypełnione gazem lub płynem, części mechaniczne, które pochłaniają lub neutralizują wstrząsy, lub materiały takie jak polimery o małej gęstości, i objęte kodami CN: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,
- „obuwem z noskiem ochronnym” jest obuwie z noskiem ochronnym o poziomie odporności na wstrząsy wynoszącym co najmniej 100 dżuli⁽⁴³⁾ i objęte kodami CN: ex 6403 30 00⁽⁴⁴⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00,
- „pantoflami i pozostałym obuwem domowym” jest obuwie objęte kodem CN ex 6405 10 00.

3. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie, przed ocleniem, do ceny netto na granicy Unii produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia wynosi 16,5 % w przypadku chińskich producentów eksportujących objętych postępowaniem i 10 % w przypadku wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 553/2006 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

Ocena sytuacji przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III niniejszego rozporządzenia zostaje tymczasowo zawieszona do czasu dostarczenia Komisji przez importera wnioskującego o zwrot kosztów przez krajowe organy celne nazw i adresów producentów eksportujących, od których odpowiedni przedsiębiorcy nabyli obuwie lub, w przypadku braku odpowiedzi, do upływu terminu wyznaczonego przez Komisję na przekazanie tych informacji. Termin ten należy określić w piśmie wysłanym przez Komisję do odpowiedniego importera i w żadnym wypadku nie może on być krótszy niż jeden miesiąc.

Komisja przeanalizuje otrzymane informacje w terminie ośmiu miesięcy od daty ich otrzymania. Niniejszym poleca się krajowym organom celnym, aby nie zwracały pobranych opłat celnych do momentu, kiedy Komisja zakończy swoją ocenę przedmiotowych wniosków.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 553/2006 z dnia 23 marca 2006 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 98 z 6.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau (Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 251 z 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 352 z 30.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 295 z 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/149/UE z dnia 18 marca 2014 r. odrzucająca wniosek w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (Dz.U. L 82 z 20.3.2014, s. 27).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

- (¹⁰) Dz.U. C 106 z 21.3.2016, s. 2.
- (¹¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1).
- (¹²) Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86 Asteris AE i in. oraz Republika Grecka przeciwko Komisji, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28.
- (¹³) Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2011, s. II-1999, pkt 83.
- (¹⁴) Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.
- (¹⁵) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).
- (¹⁶) Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 zostało następnie zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 765/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 237 z 3.9.2012, s. 1). Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 765/2012 poprawki wprowadzone przez wspomnianą zmianę rozporządzenia mają wyłącznie zastosowanie do dochodzeń wszczętych po wejściu w życie tego rozporządzenia. Obecne dochodzenie wszczęto jednak w dniu 7 lipca 2005 r. (Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14).
- (¹⁷) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1395 z dnia 18 sierpnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co. Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 225 z 19.8.2016, s. 52).
- (¹⁸) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1647 z dnia 13 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd oraz jej spółkę powiązaną Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd, Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd, oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 245 z 14.9.2016, s.16).
- (¹⁹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1731 z dnia 28 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez General Footwear Ltd (Chiny), Diamond Vietnam Co. Ltd i Ty Hung Footgarmex/Footwear Co. Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 262 z 29.9.2016, s. 4).
- (²⁰) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223 z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiające procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 41 z 18.2.2016, s. 3).
- (²¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2257 z dnia 14 grudnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz wyprodukowanych przez Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd i Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 340I z 15.12.2016, s. 1).
- (²²) sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.
- (²³) Ze względu na poufność informacji nazwy przedsiębiorstw zostały zastąpione numerami. Przedsiębiorstwa 1 – 3 zostały objęte rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1731, o którym mowa w motywie (20), podczas gdy przedsiębiorstwa 4 – 6 zostały objęte rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2257, o którym mowa w motywie (24). Przedsiębiorstwa, których dotyczy niniejsze rozporządzenie otrzymały kolejne numery, tj. 7 – 25.
- (²⁴) Przedsiębiorstwa Wolverine Europe BV, Wolverine Europe Limited i Damco Netherlands BV w swojej odpowiedzi dotyczącej dokumentu zawierającego ujawnienie ogólnych ustaleń odniosły się do uwag przedstawionych przez FESI i EBFC.

- (²⁵) Sprawa T-192/08, Transnational Company Kazchrome i ENRC Marketing przeciwko Radzie, [2011] Rec. II-07449, pkt 298. Wyrok został utrzymany w mocy w postępowaniu odwoławczym, zob. wyrok w sprawie C-10/12 P Transnational Company Kazchrome i ENRC Marketing przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2013:865.
- (²⁶) Sprawa T-255/01 Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures and Zhejiang Sunlight Group przeciwko Radzie, [2003] Rec. II-04741, pkt 60.
- (²⁷) Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 82 z 16.3.2011, s. 4).
- (²⁸) Termin ten znajduje się obecnie w art. 103 ust. 1 i 121 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).
- (²⁹) Wyrok z 2009 r. w sprawie C-373/07 P Mebrom przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-00054, pkt 91–94;
- (³⁰) Zob. dokument roboczy służb Komisji Zgodność z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości z 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann i z 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10P Zhejiang Aokang dołączony do wniosku w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd, /* SWD/2014/046 final, motywy 45–48.
- (³¹) sprawa C-382/09 Stils Met, Rec.[2010] ECR I-09315, pkt 42–43. Kod TARIC, na przykład, który jest również używany jako narzędzie do zapewnienia przestrzegania środków ochrony handlu, znajduje swoje źródło w art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).
- (³²) Sprawa C-239/99 Nachi Europe, Rec. [2001] ECR I-01197, pkt 29.
- (³³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1).
- (³⁴) Sprawa 270/84 Licata przeciwko ESC, Rec. 1986, s. 2305, pkt 31; sprawa C-60/98 Butterfly Music przeciwko CEDEM, Rec. 1999, s. I-3939, pkt 24; sprawa 68/69 Bundesknappschaft v Brock, Rec. 1970, s. 171, pkt 6; sprawa 1/73 Westzucker GmbH przeciwko Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker, Rec. 1973, s. 723, pkt 5; sprawa 143/73 SOPAD przeciwko FORMA a.o., Rec. 1973, s. 1433, pkt 8; sprawa 96/77 Bauche, Rec. 1978, s. 383, pkt 48; sprawa 125/77 KoninklijkeScholten-Honig NV przeciwko Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, Rec. 1978, s. 1991, pkt 37; sprawa 40/79 P przeciwko Komisji, Rec. 1981, s. 361, pkt 12; Sprawa T-404/05 Grecja przeciwko Komisji, Rec. 2008, s. II-272, pkt 77; sprawa C-334/07 P Komisja przeciwko Freistaat Sachsen, Zb.Orz. 2008, s. I-9465, pkt 53.
- (³⁵) Sprawa T-176/01 Ferriere Nord przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2004, s. II-3931, pkt 139; C-334/07 P.
- (³⁶) Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14.
- (³⁷) Sprawa C-169/95 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1997, s. I-135, pkt 51 do 54; sprawy połączone T-116/01 i T-118/01 P&O European Ferries (Vizcaya) SA przeciwko Komisji, Rec. 2003, s. II-2957, pkt 205.
- (³⁸) Wyrok w sprawie C-34/92 GruSa Fleisch przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Rec. 1993, s. I-4147, pkt 22. Takie samo lub podobne sformułowanie znajduje się na przykład w wyroku w sprawach połączonych od 212 do 217/80 Meridionale Industria Salumi u.đ., Rec. 1981, s. 2735, pkt 9 i 10; sprawa 21/81 Bout, Rec. 1982, s. 381, pkt 13; sprawa T-42/96 Eyckeler & Malt przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. II-401, pkt 53 oraz 55–56; sprawa T-180/01 Euroagri przeciwko Komisji, Rec. 2004, s. II-369, pkt 36 do 37.
- (³⁹) Sprawa C-337/88 Società agricola fattoria alimentare (SAFA), Rec. 1990, s. I-1, pkt 13.
- (⁴⁰) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 301 z 31.10.2006, s. 1) ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.
- (⁴¹) Zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286 z 28.10.2005, s. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 i opisu produktu odpowiadającego kodom CN, rozpatrywanych łącznie.
- (⁴²) Zob. poprzedni przypis
- (⁴³) Odporność na wstrząsy mierzona jest zgodnie z normami europejskimi EN345 lub EN346.
- (⁴⁴) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1549/2006 ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.

ZAŁĄCZNIK I

Kody TARIC dotyczące obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, zdefiniowanego w art. 1

a) od dnia 7 października 2006 r.:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 i 6405 10 00 80

b) od dnia 1 stycznia 2007 r.:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 i 6405 10 00 80

c) od dnia 7 września 2007 r.:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 i 6405 10 00 89

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz producentów eksportujących, na których przywóz nakłada się ostateczne cło antydumpingowe

Nazwa producenta eksportującego	Dodatkowy kod TARIC
An Loc Joint Stock Company (Wietnam)	A999
Chang Shin Vietnam Co. Ltd (Dong Nai – Wietnam) i powiązane z nim przedsiębiorstwo Changshin Inc. (Pusan, Korea Południowa)	A999
Chau Giang Company Limited (Haiphong, Wietnam)	A999
Dongguan Texas Shoes Limited Co.	A999
Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd (Foshan– Chiny)	A999
Fujian – Viscap Shoes Co. Ltd (Quanzhou – Chiny)	A999
Lien Phat Company Ltd (Wietnam)	A999
Maystar Footwear Co. Ltd – Chiny (Zhuhai – Chiny) (powiązane z Kingmaker)	A999
Min Yuan (Guangzhou – Chiny) i powiązane przedsiębiorstwa E-Light oraz Golden Chang	A999
Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd (Chiny)	A999
PanYu Leader Footwear Corporation (Guangzhou – Chiny)	A999
Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd (Guangzhou – Chiny)	A999
Qingdao Changshin Shoes Company Limited (Qingdao – Chiny) i powiązane z nim przedsiębiorstwo Changshin Inc. (Pusan – Korea Południowa)	A999
Qingdao Samho Shoes Co. Ltd (Chiny) i przedsiębiorstwo powiązane Samho shoes Co. Ltd (Korea Południowa)	A999
Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd (Qingdao – Chiny)	A999
Qingdao Taes Kwang Shoes Co. Ltd (Chiny) i przedsiębiorstwo powiązane Tae Kwang Industrial Co. (Korea) (powiązane z objętym próbą Taekwang Vina)	A999
Samyang Vietnam Co. Ltd (Ho Chi Minh – Wietnam)	A999
Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd (Wietnam)	A999
Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd (Ho Chi Minh – Wietnam)	A999

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz przedsiębiorstw, w odniesieniu do których zawieszono badanie na podstawie art. 3

ALAMODE

ALL PASS

ALLIED JET LIMITED

ALLIED JET LIMITED C/O SHENG RONG F

AMERICAN ZABIN INTL

AN THINH FOOTWEAR CO. LTD

AQUARIUS CORPORATION

ASIA FOOTWEAR

BCNY INTERNATIONAL INC.

BESCO ENTERPRISE

BEST CAPITAL

BRANCH OF EMPEREOR CO. LTD.

BRENTWOOD FUJIAN INDUSTRY CO. LTD

BRENTWOOD TRADING COMPANY

BROWN PACIFIC TRADING LTD

BUFENG

BULLBOXER

C AND C ACCORD LTD

CALSON INVESTMENT LIMITED

CALZ.SAB SHOES S.R.L.

CARLSON GROUP

CD STAR

CHAOZHOU ZHONG TIAN CHENG

CHINA EVER

CORAL REEF ASIA PACIFIC LTD

CULT DESIGN

DHAI HOAN FOOTWEAR PRODUCTION JOINT STOCK COMPANY

DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD / YONG ZHOU XIANG WAY SPORTS GOODS LTD

DONG GUAN CHANG AN XIAO BIAN SEVILLA
DONG GUAN HUA XIN SHOES LTD
DONGGUAN QIAOSHENG FOOTWEAR CO
DONGGUAN TA YUE SHOES CO. LTD
DONGGUAN YONGXIN SHOES CO. LTD
EASTERN SHOES COLLECTION CO. LTD
EASY DENSE LIMITED
ENIGMA/MORE SHOES INC.
EVAIS CO. LTD
EVER CREDIT PACIFIC LTD
EVERGIANT
EVERGO ENTERPRISES LTD C/O THUNDER
FH SPORTS AGENCIES LTD
FIJIAN GUANZHOU FOREIGN TRADE CORP.
FOSTER INVESTMENTS INC.
FREEMANSHOES CO. LTD
FU XIANG FOOTWEAR
FUJIAN JINMAIWANG SHOES & GARMENTS PRODUCTS CO. LTD
GERLI
GET SUCCESS LIMITED GLOBE DISTRIBUTING CO. LTD
GOLDEN STEPS FOOTWEAR LTD
GOODMILES
HA CHEN TRADE CORPORATION
HAI VINH TRADING COMP
HAIPHONG SHOLEGA
HANLIN (BVI) INT'L COMPANY LTD C/O
HAPPY THOSE INTERNATIONAL LTD
HAWSHIN
HESHAN SHI HENGYU FOOTWEAR LTD
HIEP TRI CO. LTD

HISON VINA CO. LTD

HOLLY PACIFIC LTD

HUEY CHUEN SHOES GROUP/FUH CHUEN CO. LTD

HUI DONG FUL SHING SHOES CO. LTD

HUNEX

HUNG TIN CO. LTD

IFR

INTER – PACIFIC CORP.

IPC HONG KONG BRANCH LTD

J.C. TRADING LIMITED

JASON FOOTWEAR

JIA HSIN CO. LTD

JIA HUAN

JINJIANG YIREN SHOES CO. LTD

JOU DA

JUBILANT TEAM INTERNATIONAL LTD

JWS INTERNATIONAL CORP.

KAI YANG VIETNAM CO. LTD

KAIYANG VIETNAM CO. LTD

KIM DUCK TRADING PRODUCTION

LEGEND FOOTWEAR LTD, alternatywna pisownia: LEGENT FOOTWEAR LTD

LEIF J. OSTBERG, INC.

LU XIN JIA

MAI HUONG CO. LTD

MARIO MICHELI

MASTERBRANDS

MAYFLOWER

MING WELL INT'L CORP.

MIRI FOOTWEAR INTERNATIONAL, INC.

MIX MODE

MORGAN INT'L CO. LTD C/O Hwashun

NEW ALLIED

NEW FU XIANG

NORTHSTAR SOURCING GROUP HK LTD

O.T. ENTERPRISE CO.

O'LEAR IND VIETNAM CO. LTD, alternatywna pisownia: O'LEER IND. VIETNAM CO. LTD

O'LEER IND. VIETNAM CO. LTD

ONTARIO DC

OSCO INDUSTRIES LTD

OSCO VIETNAM COMPANY LTD

PACIFIC BEST CO., LTD.

PERFECT GLOBAL ENTERPRISES LTD

PETER TRUONG STYLE, INC.

PETRONA TRADING CORP.

PHUOC BINH COMPANY LTD

PHY LAM INDUSTRY TRADING INVESTMENT CORP.

POP EUROPE

POU CHEN P/A POU SUNG VIETNAM CO. LTD

POU CHEN CORP P/A IDEA

POU CHEN CORP P/A YUE YUEN INDUSTRIAL ESTATE

PRO DRAGON INC.

PUIBRIGHT INVESTMENTS LIMITED T/A

PUTIAN LIFENG FOOTWEAR CO. LTD

PUTIAN NEWPOWER INTERNATIONAL T

PUTIAN XIESHENG FOOTWEAR CO.

QUAN TAK

RED INDIAN

RICK ASIA (HONG KONG) LTD

RIGHT SOURCE INVESTMENT LIMITED / VINH LONG FOOTWEAR CO. LTD

RIGHT SOURCE INVESTMENTS LTD

ROBINSON TRADING LTD

RUBBER INDUSTRY CORP. RUBIMEX

SENG HONG SHOES (DONG GUAN) CO. LTD

SEVILLE FOOTWEAR

SHANGHAI XINPINGSHUN TRADE CO. LTD

SHENG RONG

SHENZHEN GUANGYUFA INDUSTRIAL CO. LTD

SHENZHEN HENGGTENGFA ELECTRONI

SHINING YWANG CORP.

SHISHI

SHISHI LONGZHENG IMPORT AND EXPORT TRADE CO. LTD

SHOE PREMIER

SIMONATO

SINCERE TRADING CO. LTD

SINOWEST

SLIPPER HUT & CO

SUN POWER INTERNATIONAL CO. LTD

SUNKUAN TAICHUNG OFFICE/JIA HSIN CO. LTD

SUNNY

SUNNY FAITH CO. LTD

SUNNY STATE ENTERPRISES LTD

TBS

TENDENZA ENTERPRISE LTD

TEXAS SHOE FOOTWEAR CORP.

THAI BINH HOLDING & SHOES MANUFAC.

THANH LE GENERAL IMPORT-EXPORT TRADING COMPANY

THUONG TANG SHOES CO. LTD

TIAN LIH

TONG SHING SHOES COMPANY

TOP ADVANCED ENTERPRISE LIMITED

TRANS ASIA SHOES CO. LTD

TRIPLE WIN

TRULLION INC.

TRUONG SON TRADE AND SERVICE CO. LTD

TUNLIT INTERNATIONAL LTD – SIMPLE FOOTWEAR

UYANG

VIETNAM XIN CHANG SHOES CO.

VINH LONG FOOTWEAR CO. LTD

WINCAP INDUSTRIAL LTD

WUZHOU PARTNER LEATHER CO. LTD

XIAMEN DUNCAN – AMOS SPORTSWEAR CO. LTD

XIAMEN LUXINJIA IMPORT & EXPORT CO.

XIAMEN OCEAN IMP&EXP

XIAMEN UNIBEST IMPORT AND EXPORT CO. LTD

YANGZHOU BAOYI SHOES

YDRA SHOES

YONGMING FOOTWEAR FACTORY

ZHONG SHAN POU SHEN FOOTWEAR COMPANY LTD

ZIGI NEW YORK GROUP

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz producentów eksportujących zgłoszonych Komisji, poddanych już ocenie indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw wybranych do próby producentów eksportujących podczas dochodzenia pierwotnego

APACHE FOOTWEAR AND APACHE II FOOTWEAR

FOSHAN CITY NANHAI GOLDEN STEP INDUSTRIAL CO. LTD

GROWTH-LINK TRADING COMPANY LIMITED

JOINT STOCK COMPANY 32

KAI NAN JOINT VENTURE CO. LTD

NIKE (SUZHOU) SPORTS CO. LTD

POU CHEN/POU CHEN VIETNAM ENTERPRISE LTD

POU CHEN CORP P/A POU CHEN VIETNAM ENTERPRISE, LTD

POU CHEN CORPORATION/DONGGUAN YUE YUEN MFR. CO.

POU CHEN CORPORATION/POU YUEN VIETNAM ENTERPRISES LTD

POU CHEN CORPORATION/POUYUEN VIETNAM COMPANY LIMITED

POU CHEN CORPORATION/PT. POU CHEN INDONESIA

POU YUEN/POU YUEN VIETNAM COMPANY LTD/POU YUEN VIETNAM ENTERPRISE LTD

SHOES MAJESTY TRADING COMPANY LTD (VIETNAM)

SKY HIGH TRADING LTD

SUN KUAN (BVI) ENTERPRISES/SUN KUAN J V CO.

SUN SANG KONG YUEN SHOES FACTORY (HUY YANG) CO. LTD

SUNKUAN TAICHUNG OFFICE/SUN KUAN J.V. CO.

TAE KWANG INDUSTRIAL CO. LTD P/A TAE KWANG VINA INDUSTRIAL CO.

YUE GROUP/YUE YUEN

—

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz producentów eksportujących zgłoszonych Komisji, poddanych już ocenie indywidualnie albo jako część grupy przedsiębiorstw w kontekście decyzji wykonawczej 2014/149/UE lub odpowiednio rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257

Nazwa producenta eksportującego	Rozporządzenie, w przypadku gdy producent został poddany ocenie
BROOKDALE INVESTMENTS LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
WEI HUA SHOE COMPANY LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD/TAI-WAY SPORTS LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
DONGGUAN STELLA FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
HK WEI HUA KIMO	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
HO HSING	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
HOPEWAY GROUP LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
FOSHAN CITY NANHAI QUNRUI FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
QUN RUI FOOTWEAR	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
STELLA INTERNATIONAL LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A DONA PACIFIC (VIETNAM) CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A LIFENG FOOTWEAR CORPORATION	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A VIETNAM DONA STANDARD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A DONA VICTOR FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A VIETNAM DONA ORIENT CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FULGENT SUNSHINE FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
GRAND SMARTLY GROUP LTD P/A FREETREND INDUSTRIAL CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
KINGFIELD INTERNATIONAL LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647; Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
VIETNAM SHOE MAJESTER CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
GENFORT SHOES LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647; Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
FOOTGEARMEX FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD/DIAMOND VIETNAM CO LTD. – P.T. HORN MING INDONESIA	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731

Nazwa producenta eksportującego	Rozporządzenie, w przypadku gdy producent został poddany ocenie
DIAMOND VIETNAM CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
FOOTGEARMEX FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
CAPITAL CONCORD ENTERPRISES LTD P/A FUJIAN SUNSHINE FOOTWEAR CO. LTD SUNNY FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/2257
BROSMANN FOOTWEAR (HK) LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
LUNG PAO FOOTWEAR (GUANGZHOU) LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
NOVI FOOTWEAR	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
RISEN FOOTWEAR (HK) CO. LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
SEASONABLE FOOTWEAR (ZHONGSHAN) LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
WENZHOU TAIMA SHOES CO. LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
ZHEJIANG AOKANG SHOES CO. LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE

ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz przedsiębiorstw, które zgłoszono Komisji i które zostaną poddane ocenie indywidualnie albo jako część grupy przedsiębiorstw w kontekście nadchodzącego wykonania

DAH LIH PUH

EVERVAN GROUP P/A EVA OVERSEAS INTERNATIONAL, LTD

EVERVAN GROUP P/A JIANGXI GUANGYOU FOOTWEAR CO.

LONG SON JOINT STOCK COMPANY

SHING TAK IND. CO. LTD